

Episcopul Melchisedec Ștefănescu - de 11 ani contemporanul nostru

Scrutând retrospectiv viața și opera marelui ierarh Melchisedec Ștefănescu, pe de o parte, precum și influența sa asupra posterității, pe de altă parte, reușim cu greu să recompunem complexa sa personalitate și să identificăm locul pe care acesta îl ocupă în pleiada marilor valori religios-naționale ale poporului român creștin. Melchisedec trece peste generația sa, așezându-se cu smerenie în rândul marilor ierarhi ai Țărilor Române: Dosoftei, Varlaam, Antim Ivireanul, Veniamin Costachi, Andrei Șaguna etc, împletindu-se în cununa spiritelor ce definesc sufletul nostru național. A desfășurat o activitate titanică, remarcându-se atât în viața bisericească, în multiplele ei aspecte, cât și pe plan istoric, politic, educațional și cultural, dovedindu-se o personalitate enciclopedică ce a reușit să traseze punți de legătură între toate palierele vieții socio-culturalo-religioase.

și lucrarea nu înseamnă a înfăptui o corvoadă sau a schița o biografie care să uimească, fără a schimba în vreun fel starea sufletească a cititorului, ci a prezenta un model de trăire autentică a Evangheliei lui Hristos, a aureola o icoană a Ortodoxiei românești. Episcopul Melchisedec rămâne, fără îndoială, cea mai emblematică personalitate a celei de-a doua jumătăți a secolului al XIX-lea.

A fost un ierarh complex: erudit și literat, istoric și diplomat, administrator al Tainelor lui Dumnezeu și liturgist, profesor și teolog, orator și scriitor, drept și milostiv, urmând ca șirul termenilor care definesc polivalența acestui episcop să se prelungească pe măsura studiului personal și prin consultarea cărților dedicate activității sale. Suntem convinși că nenumărate lucrări și studii vor redefini și valorifica această marcantă personalitate culturală, fără a avea vreodată pretenția de a o epuiza.

Scurtă biografie

Melchisedec Ștefănescu s-a născut la Gârșina, o localitate nemteană, în familia preotului Petru Ștefănescu, și s-a format ca intelectual la școlile din Moldova, dar și la cele din străinătate, renumite în epoca în care a trăit. Formația sa spirituală a fost dobândită mai întâi în familie, unde imaginea mamei, prezbitera Anastasia, stând în genunchi și rugându-se alături de copii săi, dar și a tatălui, ca slujitor al lui Dumnezeu, devin para-

digne ale formării lui ulterioare. Surorile sale, Suzana și Evghenia, precum și frații săi, Valerian și Ieronim, au îmbrățișat viața monahală, arătând prin aceasta o vocație care își are izvorul în sânul acestei familii duhovnicești. Viața și activitatea celor cinci vârstare care s-au desprins din cei 12 copii ai familiei preotului Petru Ștefănescu (care, la rândul-i, s-a călugărit, devenind ieromonahul Pahomie) pot fi înscrise în file de Pateric, iar familia aceasta poate fi asemănată cu cea a Sfântului Vasile cel Mare.

Primii ani de școală ai viitorului ierarh se desfășoară în satul natal, unde învățător era un călugăr. Apoi continuă școala la Biserica Sfântul Ioan din Piatra Neamț, iar din 1831 la Școala domnească din Piatra Neamț. Pregătirea și-o continuă la Seminarul de la Socola, insistând asupra formării sale muzicale, iar în cei șapte ani petrecuți aici și-a format o solidă pregătire culturală. După absolvire funcționează ca învățător al Școlii satești din Șerbești, în apropierea locului natal, iar aici, pe lângă activitatea didactică, asimilează cunoștințe din cartea veche a bibliotecii bisericii satului. După un an revine la Socola, pentru a-și încheia studiile seminari-ale, după care îmbracă haina monahală, la doar 21 de ani, fiind tuns în monahism la Biserica Albă din Iași și hirotonit ierodiacon pe seama bisericii cu hramul „Schimbarea la Față” de la Socola. La vârsta de 23 de ani este trimis la

† IOACHIM BĂCĂUANUL,

Episcop-vicear al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului

S-au scris, se scriu și se vor mai scrie încă multe pagini care să reliefeze activitatea neobositului ierarh moldovean, cel care a știut să marcheze, ca nimeni altul, timpul său. De aceea, devine o datorie de onoare - mai ales pentru cei care activăm în eparhia unde el a păstorit - în a face cunoscută misiunea încredințată cândva, de Dumnezeu, ilustrului ierarh. A-i evoca personalitatea

În urma memoriului către Patriarhia ecumenică,
întocmit de Melchisedec Ștefănescu,
s-a sfințit pentru prima dată în țara noastră
Sfântul și marele mir, în 1882.

EDITORIAL

În colecția-muzeu de la Centrul eparhial din Roman există o expoziție dedicată ilustrului ierarh românesc, Melchisedec Ștefănescu

Mănăstirea Neamț, unde a stat o perioadă, timp în care a studiat arhiva bibliotecii, parcurgând și însușindu-și cunoștințe temeinice de teologie. Aici va aprofunda limbile slavonă și rusă, precum și cele două modalități de interpretare muzicală specifice Neamțului: monodică și armonică.

După moartea mitropolitului Meletie se îndreaptă spre Kiev, unde își desăvârșește pregătirea, la Academia Teologică a lui Petru Movilă. Rămâne în capitala ucrainiană timp de trei ani, obținând diploma de magister în teologie și litere. Aici își însușește cunoștințe diverse, studiind texte scrise în limbi clasice și moderne. Panoplia cunoștințelor și-o întregeste prin studierea medicinei, matematicii și arhitecturii. La sfârșitul studiilor este hirotonit ieromonah la Lavra Pecersca de către Filaret, mitropolitul Kievului. Întorcându-se în țară este numit profesor la Seminarul de la Socola, predând Studiul Vechiului și Noului Testament, Hermeneutică, Dogmatică, Omiletică, Istoria Bisericii etc. Rămâne în capitala Moldovei, prestând această activitate didactică timp de 5 ani. În plan bisericesc, este onorat cu distincțiile de protosinghel și arhimandrit. În 1856 este numit director la Seminarul din Huși, organizând această instituție. După ce este numit locotenent al episcopului la Huși și apoi arhieru de Tripoleos, Melchisedec va deveni episcop de Huși. Mai târziu, în 1865, va fi numit episcop al Dunării de Jos.

Între 1879 și 1892, Melchisedec Ștefănescu a fost episcop al Romanului, continuând activitatea marilor Dosoftei și Veniamin, pentru care avea o profundă admirație. La întronizarea sa, mitropolitul Iosif Naniescu l-a recomandat

româșcanilor ca fiind „cel mai învățat episcop al românilor“. A păstorit cu demnitate și înțelepciune această eparhie, ridicându-i prestigiul din toate punctele de vedere, reactivând ca nimeni altul toate laturile misionar-culturale ale ei.

Personalitate plurivalentă

Laborioasa sa activitate constituie, pentru teologia contemporană, o permanentă sursă de inspirație și, în același timp, devine un obiect de studiu pentru istoricii bisericești și biografi. Deși foarte vastă, se desprind câteva dominante ce pot constitui un itinerar al redescoperirii personalității sale plurivalente.

În plan social-administrativ, Melchisedec a fost ales deputat în Divanul Ad-hoc unde și-a îndeplinit cu responsabilitate mandatul, luptând pentru ca Biserica Ortodoxă să-și păstreze identitatea și autonomia. Pentru calitățile și deosebita implicare în bunul mers al problemelor civice, a fost numit, pentru scurt timp, ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice. Om înzestrat cu multă înțelepciune, caracter intuitiv, episcopul Melchisedec Ștefănescu a înțeles repede că funcțiile dobândite în ordinea umană nu sunt compatibile cu misiunea Bisericii. Este o trimitere la pasajul biblic în care Mântuitorul precizează incompatibilitatea dintre divin și lumesc, sau dintre *aethernum* și *saeculum*. De aceea, cu delicatete, se retrage din slujba de ministru.

Ca activitate în slujba națiunii, Melchisedec Ștefănescu a contribuit la formularea și susținerea idealurilor naționale ale vremii, în calitate de continuator al dezideratelor naționaliste ale pașoptiștilor. A știut să identifice „cuceririle trecutului“

și să le evalueze constructiv, transformându-le în modele pentru contemporaneitate, dar și pentru posteritate. A avut un rol duhovnicesc decisiv în viața bisericii naționale, contribuind la unirea celor două biserici din Moldova și Țara Românească, ajungând ca în 1865 să se întrunească la București, pentru prima dată, un sinod general al Bisericii Ortodoxe Române. După cum se știe, Episcopul Melchisedec este Părintele Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române.

În planurile educativ și didactic, surprindem demersul susținut al ierarhului, care se materializează în organizarea și direcționarea învățământului religios și laic, preocupându-se în mod direct de conceperea instrumentelor necesare unei educații adecvate spiritului vremii. Reputatului ierarh i se poate atribui și apelativul de *om-instituție*, pentru că a reușit să facă sinteză într-o lume parcelizată și fracturată de interese științifice diversificate, punând Biserica în centrul interdisciplinarității și al științelor universale. Mai recent, studiile dedicate ierarhului au scos la iveală și rolul determinant al acestuia în domeniul muzical, prin susținerea transcrierii cântărilor bisericești din notație bizantină, în notație guidonică, prin recuperarea manuscriselor muzicale, tipărirea unei sinteze istorice a evoluției cântărilor bisericești.

În plan socio-cultural, ierarhul a îndeplinit diverse funcții didactice: învățător, inspector, profesor de teologie, autor de manuale, director de seminar, conferențiar la diverse simpozioane de teologie, organizate atât în țară, cât și în străinătate. S-a făcut cunoscut mai ales prin lucrările cu caracter istoric, care au devenit opere de referință în domeniu. Două *cronici* importante, privind scaunele episcopale de la Huși și Roman, îl arată pe Melchisedec drept un ierarh erudit, aplecat spre studiu și cercetare, care emite și propune cu argumente solide interpretări noi asupra unor păreri istorice, consemnează cronologic lista ierarhilor eparhioți, întregrează activitatea bisericească în viața socială.

Având în vedere autoritatea lui Melchisedec în plan bisericesc, politic și cultural, remarcăm implicarea sa în încercarea de modernizare și de eșalonare a legislației bisericești la actualitatea și necesitatea timpului său. A contribuit personal la întocmirea unor regulamente pentru disciplina monahală și bisericească, pentru învățământul teologic, pentru alegerea arhierilor, revizuirea și editarea lucrărilor bisericești, ca și pentru apărarea Ortodoxiei. De asemenea, se remarcă importanța sa contribuție la întocmirea Legii Organice, care prevedea constituirea și funcționarea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

În urma memoriului către Patriarhia ecumenică, întocmit de el, s-a sfințit pentru prima dată în țara noastră Sfântul și marele mir, în 1882, iar în 1885 a avut un rol hotărâtor în recunoașterea autocefaliei.

Credem că a sosit „plinirea vremii” și nu este prea devreme să tragem concluziile că Episcopul Melchisedec Ștefănescu a fost un om cu viață sfântă, iar sufletul lui este în mâna lui Dumnezeu.

➤ Identificarea românismului cu Ortodoxia

O latură mai puțin cunoscută a ierarhului, și anume cea de omilet, a fost scoasă în evidență de munca de cercetare recentă, prin editarea volumului de predici al ierarhului *Cuvinte din Cuvânt. Omilii inedite*. Observăm faptul că Melchisedec nu a fost doar un asiduu traducător al omiliilor din operele Sfinților Părinți, ci el însuși un mare omilet, care într-un mod erudit, dar și plin de sensibilitate, a lăsat păstorilor săi *merinde de duminică*, adică acea hrană spirituală care vine din împărtășirea cuvântului vieții în fiecare zi de sărbătoare credincioșilor. Predicator neobosit, el a înțeles faptul că zidirea unui neam se realizează prin cuvântul care primește puterea harului divin și de aceea recuperarea manuscriselor oarecum părăsite în Biblioteca Academiei Române constituie un prilej de adevărată împărtășire prin cuvinte. Singura sa culegere de predici adună în paginile ei, asemenea unui florilegiu, cuvântări rostite la diferite ocazii, fără a păstra rigoarea înșiruirii liturgice calendaristice a lor. Dincolo de această diversitate tematică, se remarcă unitatea stilului, frumusețea limbajului și coerența ideilor, elemente care derivă din puterea sa de expresie și exprimare. Spiritul său erudit, care traversează opera omiletică, se întâlnește cu capacitatea de a se exprima într-o formă accesibilă, fapt ce îl recomandă ca un mare orator.

Nu în ultimul rând, trebuie subliniată atitudinea milostivă a luminatului ierarh. Pe elevii săraci și silitori la carte, episcopul îi întreținea personal la școală, iar pe alții îi primea ca bursieri în cadrul seminarului. Melchisedec a hotărât ca din dobânzile capitalului său să dea anual câte o mie de lei unui student român plecat la studii la Kiev, din dorința ca întotdeauna, prin acești oameni instruiți, să se realizeze o permanentă conexiune cu izvorul slavon al Ortodoxiei. Dintre cei care s-au bucurat de sprijinul material al episcopului reținem pe Nicodim Munteanu, al doilea patriarh al României.

Melchisedec a mai prevăzut în Testamentul său și înființarea unei școli de cântăreți, elevii urmând să beneficieze de cele necesare, precum și a unei grădinițe pentru copiii orașenilor.

Dorința cea mai intimă a ierarhului, care este în același timp și marca destinului său, este aceea de a ieși din cadrul restrâns al imediatului familial, pentru a îmbrățișa marea familie ortodoxă, căreia îi lasă amprenta propriei sale existențe: „*Vocațiunea mea în lumea aceasta nu a fost ca să muncesc și să mă îngrijesc pentru căpătuirea rudelor mele după trup, ci pentru marea familie duhovnicească, care este Biserica și fiii ei cei credincioși*” (Episcopul Melchisedec). În acest sens se surprinde dorința lui Melchisedec de identificare a românismului cu Ortodoxia și de ridicare prin cultură și demnitate națională a poporul dreptcredincios.

În ultimii ani, opera și personalitatea Episcopului Melchisedec Ștefănescu au fost aduse în atenția publicului prin publicarea mai multor cărți pe această temă

De 11 ani, „Zilele Episcopului Melchisedec Ștefănescu”

După trecerea marelui ierarh în viața veșnică, înțâistătorii care i-au urmat în scaunul chiri-arhal de la Roman s-au străduit fiecare, în felul său, să-i continue activitatea sau să-i evoce numele și înfăptuirile. După moartea sa, care a survenit în 16 mai 1892, la treizeci de ani de la evenimentul despărțirii de cel ce a lucrat cu timp și fără timp în via duhovnicească de la Roman, membrii fundației care-i poartă numele au construit o biserică necropolă peste mormântul celor doi frați ierarhi: Melchisedec și Valerian. Episcopul Lucian Triteanu o sfințește și consfințește activitatea lui Melchisedec care se continuă prin membrii fundației.

A venit însă timpul epocii de tristă amintire pentru poporul român, epoca comunismului ateu. Fundația se desființează, toate bunurile acesteia trec în administrarea regimului totalitarist, iar capela cu mormântul celor doi ierarhi-frați este abandonată. Parcul „Melchisedec” devine parc zoologic, iar seminarul înființat de acesta devine liceu agricol. Cu toate acestea, episcopii Romanului nu încetează în Catedrala episcopală să-i pomenească numele și să-i evoce activitatea. Cel care a excelat în evidențierea personalității episcopului Melchisedec a fost Arhiepiscopul Eftimie, care a scris o frumoasă monografie dedicată ilustrului ierarh.

După anii 1990, episcopul Ioachim Mares, în calitatea sa de arhier vicar al Eparhiei Romanului și Hușilor, a încercat să recupereze bunurile ce

au aparținut Fundației Melchisedec și să reactiveze fundația. A reușit doar în parte. Acestea s-au desăvârșit după anii 2000. Odată cu demersurile de recuperare a petrimoniului ce a aparținut episcopului Melchisedec și de restaurare a acestuia, s-a trecut și la un amplu program de cercetare a vieții și activității ilustrului ierarh românesc. S-au inițiat de către membrii fundației „Zilele Episcopului Melchisedec Ștefănescu”, activități culturale care pun în evidență plurivalența ierarhului nepereche, care a păstorit doar 11 ani în această eparhie, dar care s-a dovedit a fi *ca o lumină în sfșșnic, pe care întunericul n-a putut să o cuprindă*.

Nutrim speranța că manifestările cultural-religioase pe care le organizăm an de an au drept scop de a cunoște cât mai bine înțelepciunea unui ierarh al Ortodoxiei românești luminat de Dumnezeu și de a creiona cât mai autentic chipul iconic al celui pe care Iosif Naniescu, Mitropolitul Moldovei, l-a numit „*cel mai învățat episcop al românilor*” din epoca în care a trăit.

Toate eforturile Centrului Eparhial de la Roman și ale membrilor Fundației care poartă numele ilustrului ierarh românesc ne ajută să facem contemporan cu noi pe cel despre care Episcopul Lucian Triteanu spunea că „*s-a născut prea devreme pentru timpul său*”.

Astăzi, la aproape 120 de ani de la trecerea lui în viața veșnică, simțind actualitatea gândirii și trăirea autentic creștină a ierarhului-cărturar, credem că a sosit „plinirea vremii” și nu este prea devreme să tragem concluziile că Episcopul Melchisedec Ștefănescu a fost un om cu viață sfântă, iar sufletul lui este în mâna lui Dumnezeu.

Prin statutul adoptat anul acesta, Fundația „Episcop Melchisedec” precizează obiectivele activității pe mai multe domenii.

Obiectivele Fundației „Episcop Melchisedec”

La începutul acestui an, Adunarea generală a membrilor Fundației „Episcop Melchisedec”, prezidată de Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, s-a întrunit la Roman, în vederea dezbaterii statutului fundației instituite în baza dorinței testamentare mărturisite de episcopul românesc Melchisedec Ștefănescu, la finele secolului al XIX-lea.

Prin statutul adoptat anul acesta, Fundația „Episcop Melchisedec” precizează obiectivele activității pe mai multe domenii. Prin articolele 16 și 17 ale acestuia, se stabilește că toate domeniile de activitate și obiectivele au aceeași importanță, iar beneficiarii vor fi tratați fără discriminare de gen, apartenență religioasă, etnie, orientare sexuală, vârstă și nivel de pregătire.

Obiective în plan social-filantropic

În domeniul asistenței sociale și social-medicele sunt definite următoarele obiective:

a) Furnizarea de servicii de asistență socială primară, specializată și social-medicele, conform tipologiei serviciilor sociale prevăzute de legislație, pentru: familie, copii, tineri, vârstnici, persoane cu dependență de droguri, persoane și grupuri aflate în situații de risc, persoane traficate, persoane și grupuri defavorizate și / sau marginalizate;

b) Furnizarea de servicii de asistență socială primară, specializată și social-medicele, conform tipologiei serviciilor sociale prevăzute de legislație, pentru: persoane cu deficiențe/ dizabilități (fizice și locomotorii, de auz și vorbire, vedere, mentale etc);

c) Furnizarea de servicii de cantină socială;

d) Organizarea de centre de zi pentru copii separați sau cu risc de separare de părinți, persoane vârstnice, persoane victime ale violenței în familie, persoane toxico-dependente și alte persoane în situații de dificultate;

e) Prevenirea marginalizării și realizarea incluziunii sociale pentru persoane și grupuri defavorizate și/ sau care se confruntă cu excluderea socială, persoane care au suferit o condamnare penală;

f) Prevenirea marginalizării și realizarea incluziunii sociale pentru persoane cu deficiențe (fizice și locomotorii, de auz, vorbire și vedere, mentale etc);

g) Prevenirea abuzului și exploatării, sub diverse forme, a copilului și prevenirea abandonului școlar;

h) Activități și servicii de îngrijire la domiciliu, inclusiv îngrijiri paleative, pentru vârstnici și alte categorii sociale;

i) Atragerea de fonduri nerambursabile pentru creșterea calității nivelului de trai în special pentru acele familii ce provin din medii defavorizate și dezvoltarea unor proiecte cu finanțare nerambursabilă în vederea ajutorării grupurilor dezavantajate: copii, tineri, femei, bătrâni, etc.;

j) Dezvoltarea unor programe de socializare a bătrânilor rămași singuri, de petrecere a timpului liber pentru copii ce provin din medii defavorizate;

k) Asistență socială și consiliere pentru persoanele aflate în situații de risc social, adăpost și găzduire temporară.

Dezvoltare comunitară și asistența medicală

În domeniul asistenței și dezvoltării comunitare, Fundația „Episcop Melchisedec” și-a definit următoarele obiective:

a) Apărarea drepturilor omului, realizarea egalității de șanse și lupta împotriva corupției;

b) Eliminarea disparităților prin programe de asistență și dezvoltare a regiunilor rurale și urbane care utilizează patrimoniul istoric etnografic și cultural, precum și a potențialului turistic;

c) Programe de asistență și dezvoltare cu caracter inter-etnic;

d) Asistență și dezvoltarea comunităților rurale și urbane, prin programe de dezvoltare a infrastructurii și serviciilor cu caracter social, medical și social-medical;

În după-amiaza zilei de 24 februarie a.c. a avut loc Adunarea generală a membrilor Fundației „Episcop Melchisedec”, prezidată de Preasfințitul Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul

e) Asistență și dezvoltarea comunităților de frontieră prin programe de informare, pregătire de voluntari, schimb de bune practici cu privire la prevenirea traficului de ființe umane;

f) Asistență în dezvoltarea comunităților rurale, urbane sau multi-etnice prin intensificarea cooperării intracomunitare, programe de pregătire a voluntarilor, schimb de bune practici și dezvoltare organizațională;

g) Regenerarea zonelor urbane aflate în dificultate prin dezvoltarea unor programe de instruire vocațională și reinstruire, recrutare și pregătire de voluntari și dezvoltare organizațională;

h) Asistență umanitară și servicii de prim ajutor pentru zonele rurale și urbane aflate în dificultate;

i) Programe de asistență și dezvoltare durabilă în domeniile de activitate ale fundației (asistență socială, medicală și social-medicală, dezvoltare organizațională, educație, cultură, cercetare interdisciplinară, mediu);

j) Realizarea și implementarea de proiecte cu finanțare nerambursabilă pentru grupurile defavorizate cu acces la servicii educaționale, sociale, de sănătate, de formare profesională, ocupare și incluziune socială pe piața muncii;

k) Asistență socială pentru persoane dezavantajate, prin pregătirea și distribuirea hranei.

În domeniul asistenței medicale, Fundația „Episcop Melchisedec” are definite prin statut următoarele obiective:

În domeniul protecției mediului, Fundația „Episcop Melchisedec” are ca obiective realizarea de programe și acțiuni care să contribuie la conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului.

- a) Protecția sănătății umane și realizarea de servicii medicale primare, specializate și de urgență, de programe medicale și educaționale pentru prevenirea îmbolnăvirilor și promovarea sănătății (inclusiv a sănătății reproducerii), pentru toate categoriile sociale, cu prioritate pentru persoanele și grupurile afectate de sărăcie și excludere socială;
- b) Asistență medicală la domiciliu pentru vârstnici și persoane cu dizabilități;
- c) Servicii de asistență socio-medicală (stomatologie) pentru persoane cu dificultăți materiale-economice;

Obiective culturale și educaționale

În domeniul educației și cercetării interdisciplinare, Fundația „Episcop Melchisedec” are următoarele obiective:

- a) Activitate curriculară de învățământ la nivel prescolar (Grădiniță de copii);
- b) Activități curriculare și extracurriculare de învățământ la nivel postliceal (Școală postliceală pentru pedagogi de recuperare);
- c) Formare profesională pentru persoane și grupuri defavorizate și/ sau care se confruntă cu excluderea socială, persoane care au suferit o condamnare penală;
- d) Programe de instruire vocațională și reinstruire;
- e) Programe de educație și training în domeniile de activitate ale fundației (asistență socială, medicală și social-medicală, asistență și dezvoltare comunitară, dezvoltare organizațională, cultură, mediu);
- f) Campanii publice (editarea și tipărirea de materiale cu caracter informativ, realizarea de emisiuni radio și TV) și programe de educație civică destinate cetățenilor, instituțiilor, organizațiilor sau membrilor comunităților rurale și urbane slab-dezvoltate pentru prevenirea traficului de ființe umane, prevenirea abuzului și exploatarea, sub diverse forme, a copilului, prevenirea abandonului școlar, promovarea drepturilor omului, a egalității de șanse și a nediscriminării;

g) Programe de promovarea dialogului între teologie și știință la nivelul instituțiilor de învățământ și de cercetare;

h) Programe de cercetare în domeniul dialogului interdisciplinar teologie - știință;

i) Campanii publice de promovare a dialogului interdisciplinar. Editarea și tipărirea de lucrări de specialitate, realizarea de emisiuni radio și TV;

j) Dezvoltarea unor programe de asistență socială cu caracter preventiv care vizează abandonul școlar, delincvența juvenilă, violența în familie, abuzul și neglijarea copilului și alte plăgi ale societății contemporane;

k) Sprijinirea copiilor care provin din familii cu dificultăți material-economice și sociale în vederea prevenirii abandonului școlar, oferindu-le ajutor pentru efectuarea temelor și o masă caldă la prânz.

În plan cultural, Fundația „Episcop Melchisedec” urmărește:

a) Prezervarea și promovarea valorilor culturale și spiritualității, istoriei, tradițiilor și patrimoniului etnografic, aparținând comunităților rurale și urbane (editarea și tipărirea de lucrări, realizarea de emisiuni radio și TV);

b) Programe de cercetare, asistență și servicii în restaurarea, amenajarea sau conservarea obiectelor, obiectivelor sau zonelor importante, aflate în patrimoniului istoric, cultural, spiritual sau etnografic;

c) Programe de cercetare și educație în domeniul dialogului intercultural;

d) Valorificarea zonelor cu potențial cultural, istoric, etnografic și spiritual prin programe și servicii de turism cultural;

e) Promovarea dialogului inter-cultural și inter-etic;

f) Promovarea dialogului între valorile culturale europene și autohtone, prin programe de turism cultural european, contacte, schimburi interculturale cu alte comunități și proiecte de parteneriat cu instituții din Comunitatea Europeană;

g) Organizarea și desfășurarea activităților culturale specifice cu prilejul sărbătoririi diferitelor evenimente ale Fundației „Episcop Melchisedec”;

h) Organizarea și realizarea de activități culturale în parteneriat cu diferite organizații la nivel național și internațional;

i) Participarea la conferințe, seminarii realizate pe plan local, județean, național sau internațional, care au ca scop implicarea Fundației în creșterea calității actului cultural și educațional;

Dezvoltare organizațională și protecția mediului

În domeniul dezvoltării organizaționale, s-au stabilit următoarele obiective:

a) Consultanță și training pentru organizații în managementul, schimbarea și cultura organizațională, fundraising și management de proiect;

b) Consultanță și training pentru organizații în recrutare de personal, pregătirea voluntarilor și dezvoltarea resurselor umane;

c) Programe pentru creșterea mobilităților și schimb de bune practici organizaționale;

d) Informarea și promovarea cu privire la valorile europene, politicile și programele de finanțare europene și aquis-ului comunitar.

În domeniul activităților cu tineretul, Fundația „Episcop Melchisedec” are următoarele obiective:

a) Tabere și programe de training pentru pregătirea voluntarilor, dezvoltarea personală, educație pro-activă și creșterea implicării în comunitate;

b) Programe pentru creșterea mobilităților și schimb de experiență;

c) Informarea și promovarea cu privire la valorile europene, politicile și programele de tineret europene și aquis-ului comunitar;

d) Promovarea și dezvoltarea turismului ecumenic prin implementarea de proiecte/programe în domeniu;

e) Realizarea de parteneriate cu ONG-uri și persoane fizice și juridice acreditate pentru a implementa activități comune sau pentru a disemina activitățile din cadrul fundației către alte instituții din țară și străinătate;

f) Susținerea financiară a unor proiecte educaționale și realizarea prin fundație a unor proiecte cu finanțare nerambursabilă care să contribuie la creșterea calității actului cultural și educațional;

g) Organizarea de tabere și excursii în țară și străinătate pentru copii/tinerii ce provin din medii defavorizate și/sau cei cu merite deosebite obținute în competiții și concursuri școlare;

h) Realizarea și implementarea de proiecte care contribuie la formarea de noi competențe la tineri și șomeri, facilitând astfel integrarea pe piața muncii a acestora;

În domeniul protecției mediului, Fundația „Episcop Melchisedec” are ca obiective realizarea de programe și acțiuni care să contribuie la conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului, precum și promovarea și implementarea aquis-ului comunitar în domeniul protecției mediului.

Pagini realizate de jurist Aurelian ALEXA

Anul acesta, în contextul serbării familiei creștine, ne-am gândit să punem accentul pe familia celui care a fost episcopul Melchisedec Ștefănescu.
(PS Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul)

EVENIMENT

A XI-a ediție a „Zilelor Melchisedec Ștefănescu“

La Gîrcina s-a născut „cel mai învățat episcop al românilor“

Anul acesta, manifestările dedicate Episcopului Melchisedec Ștefănescu s-au desfășurat în perioada 14-16 mai, la Roman și Gîrcina, localitatea natală a marelui ierarh. Puse sub semnul omagierii familiei creștine, „Zilele Episcop Melchisedec Ștefănescu“ au inclus anul acesta manifestări menite să sublinieze importanța pe care o are familia în formarea copiilor în spiritul valorilor tradiționale autentice creștine.

Cea de-a XI-a ediție a „Zilelor Melchisedec Ștefănescu“ a debutat pe 14 mai la Roman, cu oficierea Sfintei Liturghii de către Preasfântul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, în Catedrala arhiepiscopală „Sf. Cuv. Parascheva“ din Roman.

Simpozion și concerte de muzică religioasă

Prima zi a manifestărilor culturale și religioase dedicate „părintelui autocefaliei“ Bisericii Ortodoxe Române a continuat cu un parastas la finele căruia, Preasfântul Episcop Ioachim Bă-

căuanul a făcut o prezentare a vieții lui Melchisedec Ștefănescu, ierarh al cărui chip a devenit „o paradigmă pentru toate palierele de activitate ale episcopului“, după cum a precizat Preasfinția Sa.

În cuvântul rostit cu această ocazie, PS Părinte Ioachim a făcut o reală pledoarie pentru familia creștină, făcând analogia cu cea a ilustrului ierarh născut la Gîrcina, sat în care părințele său, preotul Petrache Ștefănescu, a păstorit în calitate de preot, aproape jumătate de secol, fiind un model pentru întreaga comunitate.

Momentul de la Catedrala arhiepiscopală din Roman a fost urmat de simpozionul „Muzica bizantină în viața tinerilor“, desfășurat la Seminarul Teologic „Sf. Gheorghe“ din Roman, la care au fost invitați să participe și specialiștii în domeniul muzicii bizantine de la Universitatea de Arte „George Enescu“ din Iași.

Manifestările au continuat cu un concert de muzică psaltică, la care au participat: Corul „Iosif Protopsaltul“ - de la Seminarul Teologic Ortodox Liceal „Veniamin Costachi“ (Mănăstirea Neamț),

Episcopul Melchisedec Ștefănescu, evocat prin rugăciune în satul natal

În ziua trecerii sale la cele veșnice, episcopul Melchisedec Ștefănescu a fost pomenit, împreună cu familia sa, în cadrul parastasului oficiat la mormântul părinților săi de către un numeros sobor de preoți și diaconi, sub protia PS Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul, înconjurat de un mare număr de credincioși.

La evenimentul desfășurat în parohia „Pogorârea Sfântului Duh“ - Gîrcina, Protopopiatul Piatra Neamț, au fost prezenți reprezentanți ai autorităților, elevi de la Școala „Melchisedec Ștefănescu“ din Gîrcina și numeroși credincioși din localitate. Slujba a fost săvârșită la mormântul mamei vrednicului de pomenire episcop, prezbi-

tera Anastasia, care își doarme somnul de veci lângă altarul lăcașului de cult din Gîrcina. Delegatul Înaltpreasfântului Teofan, Arhiepiscopul Iașilor și Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, chiriarhul locului, a fost pr. Dumitru Ailincăi, protopop al Protopopiatului Piatra Neamț.

În contextul serbării în acest an, dedicat de Sfântul Sinod al BOR familiei creștine, PS Episcop Ioachim Băcăuanul a ținut un cuvânt de învățătură în care a făcut cunoscută celor prezenți personalitatea celui care și-a înscris numele în panteonul marilor ierarhi ai Bisericii Ortodoxe, evocând, în același timp, rolul deosebit pe care familia preotului Ștefănescu din Gîrcina l-a avut în viața celui ce a devenit cunoscut drept „părintele autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române“.

„Am început această manifestare la Gîrcina cu binecuvântarea Înaltprea-

sfințitului Teofan, care ne-a trimis cuvântul său prin părintele protopop Dumitru Ailincăi. IPS Mitropolit Teofan ne-a acordat binecuvântarea să organizăm aceste manifestări aici, în locul unde s-a născut, unde a crescut și unde a deprins primele noțiuni în calitate de elev, cel care a strălucit ca o lumină pe cerul întunecat al sfârșitului de veac al XIX-lea. Anul acesta, în contextul serbării familiei creștine, ne-am gândit să punem accentul pe familia celui care a fost episcopul Melchisedec Ștefănescu. Vă mulțumesc tuturor că v-ați adăugat nouă la acest eveniment, mulțumesc și doamnei primar din localitate, tuturor celor care ne-au ajutat pentru buna derulare a acestui moment“, a spus, între altele, în cuvântul rostit cu această ocazie, PS Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul.

Seara zilei de duminică, 15 mai a.c., s-a încheiat cu lansarea volumului „Cuvinte din Cuvânt. Omilii inedite“, aparținând episcopului Melchisedec Ștefănescu.

Personalitatea Episcopului Melchisedec Ștefănescu a fost evocată duminică, 15 mai, în Catedrala arhiepiscopală din Roman, de către pr. lect. univ. Daniel Niță Danielescu, care a susținut o alocuțiune cu tema „Melchisedec Ștefănescu - episcop milostiv“

Predicile Episcopului Melchisedec publicate în premieră

Una dintre lucrările ce dezvăluie personalitatea complexă a episcopului Melchisedec Ștefănescu a fost lansată în cadrul celei de-a XI-a ediții a „Zilelor Melchisedec Ștefănescu“.

Intitulat „Cuvinte din Cuvânt. Omilii inedite“, volumul tipărit cu binecuvântarea și sprijinul Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, cuprinde o serie de predici și cuvinte ocazionale, transliterate și diortosite de arhimandritul Pimen Costea. Cartea „aduce în actualitate o latură mai puțin cunoscută a ierarhului și anume cea de omilet. Aflăm cu această ocazie că Melchisedec nu a fost doar un asiduul traducător al omiliilor din operele Sfinților Părinți, ci el însuși un mare omilet, care într-un mod erudit, dar și plin de sensibilitate, a lăsat păstorilor săi merinde de duminică, adică aceea hrană spirituală care vine din împărtășirea cuvântului vieții în fiecare zi de sărbătoare credincioșilor“, afirmă PS Ioachim Băcăuanul în cuvântul de binecuvântare intitulat sugestiv „Merinde de duminică întru zidirea neamului românesc“. Totodată, această lucrare de referință pentru preoți, iubitorii literaturii religioase și nu numai, apărută la editura „Filocalia“, vine să contureze mai clar personalitatea complexă a ilustrului ierarh ce a păstorit și pe scaunul episcopal de la Roman. „Volumul de Omilii al Episcopului Melchisedec, readuse în limbajul actual al poporului, ne ajută să înțelegem ceea ce a remarcat Episcopul Lucian Triteanu ca „Melchisedec s-a născut prea devreme pentru timpul său“, dar, în același timp, și că a sosit „plinirea vremii“ să tragem concluziile că ilustrul ierarh a fost un om cu viață sfântă, având convingerea că sufletul lui este în mâna lui Dumnezeu“, după cum precizează PS Episcop Ioachim Băcăuanul.

Corul „Sfânta Cuvioasă Parascheva“ - de la Seminarul Teologic Liceal Ortodox de la Mănăstirea Agapia, Corul „Imperialii“ al Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfinții Împărați Constantin și Elena“ din Piatra Neamț, Corul „Filomelos“ al Colegiului Național „Dimitrie Cantemir“ Onești, Corul „Sfântul Cuvios Iosif de la Varatec“ al Mănăstirii Varatec și Corul „Melozii Romanului“- Seminarul Teologic Ortodox din Roman.

La finalul concertului, PS Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul a oferit diplome de excelență dirijorilor celor șase corale participante. Prima zi a manifestărilor dedicate anul acesta ilustrului ierarh românesc s-a încheiat cu slujba Vecerniei oficiată, în Catedrala arhiepiscopală din Roman, de către PS Episcop Ioachim Băcăuanul, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. La final, Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim a ținut un cuvânt catehetic despre personalitatea „celui mai învățat episcop al românilor“ de la sfârșitul veacului al XIX-lea.

Cuvântul episcopului Melchisedec, reînviat în Catedrala arhiepiscopală

Cea de-a XI-a ediție a „Zilelor Melchisedec Ștefănescu“, organizate sub coordonarea și cu binecuvântarea PS Episcop Ioachim Băcăuanul, a continuat în ziua de 15 mai, la Catedrala arhiepiscop

copală din Roman. Personalitatea lui Melchisedec Ștefănescu a fost evocată în cadrul cuvântului rostit la Sfânta Liturghie de către pr. Protopop Florin Țuscanu, delegat al PS Episcop Ioachim.

În după-amiaza aceleiași zile, PS Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul a oficiat slujba Vecerniei, înconjurat de un numeros sobor de preoți și diaconi. Invitatul special al acestei seri, pr. lect. univ. Daniel Niță Danielescu a susținut apoi o alocuțiune cu tema „Melchisedec Ștefănescu - episcop milostiv“.

Seara zilei de duminică, 15 mai a.c., s-a încheiat cu lansarea volumului „Cuvinte din Cuvânt. Omilii inedite“, aparținând episcopului Melchisedec Ștefănescu, transliterate și diortosite de Arhim. Pimen Costea. În cuvântul său, părintele arhimandrit Pimen Costea a prezentat doar câteva dintre detaliile muncii de cercetare care stă în spatele volumului care cuprinde predici ale episcopului Melchisedec publicate în premieră. Manuscrise parcă uitate în fondul Bibliotecii Academiei Române au fost acum aduse în atenția publicului, făcând ca, după mai bine de 100 de ani, cuvintele ilustrului ierarh să răsune din nou în Catedrala arhiepiscopală din Roman și în sufletele urmașilor celor pe care cândva i-a păstorit.

Manifestările de omagiere a celui ce a fost la vremea sa „cel mai învățat episcop al românilor“, un iubitor al muzicii religioase românești, au continuat cu un concert de muzică psaltică, la care au participat corul „Laudamus“ al elevilor Semina

rului Teologic „Sf. Gheorghe“ din Roman și corala de maici a Mănăstirii „Buna Vestire“-Tisa Silvestri.

Ștefănescu, o familie simbol

Ediția a XI-a a „Zilelor Melchisedec Ștefănescu“ s-a încheiat luni, 16 mai, cu evenimente care s-au desfășurat la Roman și Gircinca, localitatea natală a ierarhului comemorat.

Ziua de 16 mai a debutat la Roman cu premiarea câștigătorilor Concursului interjudețean „Din viața și activitatea episcopului Melchisedec

De la un an la altul, devin tot mai mulți cei care recunosc și prețuiesc valoarea celui care și-a pus amprenta pentru eternitate asupra Eparhiei Romanului și Bacăului.

EVENIMENT

➤ Ștefănescu“, Școala Generală Nr. 5. La concurs au participat elevi din toate județele Moldovei, fiind premiați cei care au obținut cele mai mari note pe fiecare nivel.

În același timp, la Gîrcina, jud. Neamț, s-a oficiat Slujba parastasului pentru părinții și rudele episcopului Melchisedec, în cimitirul Bisericii „Pogorârea Sf. Duh“ din localitate. Omagierea episcopului Melchisedec în localitatea natală a continuat cu o serie de evocări cu tema: „La Gîrcina s-a născut «cel mai învățat episcop al românilor»“. În cadrul Simpozionului, PS Episcop Ioachim Băcăuanul a oferit dnei primar

Aurora Bălan Lazăr Distincția de onoare, remarcând contribuția adusă la promovarea valorilor culturale, spirituale și patrimoniale ale Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. De asemenea, dna primar Aurora Bălan a acordat celor implicați în organizarea acestei manifestări medalia jubiliară „Zilele Episcop Melchisedec. Ediția a XI-a“. Preasfințitul Episcop Ioachim Băcăuanul a primit din partea Primăriei Gîrcina Diploma de excelență și medalia jubiliară.

Au urmat lansarea volumului „Cuvinte din Cuvânt. Omilii inedite“ și expoziția documentară cu obiecte ce au aparținut episcopului Melchisedec.

Cea de a XI-a ediție a „Zilelor Episcop Melchisedec Ștefănescu“ s-a încheiat demonstrând că, de la un an la altul, devin tot mai mulți cei care recunosc și prețuiesc valoarea celui care și-a pus amprenta pentru eternitate asupra Eparhiei Romanului și Bacăului. Această concluzie este susținută și de „decizia luată acum doi ani de Consiliul Local ca Zilele orașului Roman să fie împletite cu zilele dedicate omagierii episcopului Melchisedec Ștefănescu“, după cum subliniază PS Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul, la sugestia căruia autoritățile române au luat această decizie. (pr. Ctin GHERASIM)

„Evocând personalitatea Episcopului Melchisedec Ștefănescu la Gîrcina, l-ați readus acasă“

□ Cuvântul de mulțumire adresat de primarul comunei Gîrcina, dna Aurora Bălan Lazăr, PS Episcop Ioachim Băcăuanul, la deschiderea Simpozionului „La Gîrcina s-a născut «cel mai învățat episcop al românilor»“ □

Preasfințite Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul,

Cu smerită plecaciune, Vă rog să-mi permițeți a Vă adresa, alături de membrii Consiliului local al Comunei Gîrcina, mulțumirea și recunoștința perpetuă pentru dragostea pe care ați arătat-o prin participarea Preasfinției Voastre la manifestările prilejuite de evocarea vrednicului de pomenire ierarh Melchisedec Ștefănescu, viță ridicată din neamul răzeșilor acestei comunități și altoită, prin harul Duhului Sfânt, pe tronul vlădicesc al Romanului.

Bucuria ce ați revărsat-o în sufletele noastre s-a amplificat odată cu implicarea Preasfinției Voastre în organizarea acestor manifestări, pe care, inspirat de Dumnezeu, le-ați dedicat, anul acesta, familiei marelui ierarh cărturar și lozurilor sale natale. A fost o manifestare spiritual-religioasă deosebită, care a marcat sufletește pe toți cei prezenți, determinându-i să fie mândri că acest loc binecuvântat de Dumnezeu în care viețuiesc a dăruit Bisericii un astfel de ierarh.

De altfel, ați remarcat și în cuvântul duhovnicesc ce ni l-ați rostit, bucuria, evlavia și prețuirea pe care o manifestă credincioșii acestei comunități față de Episcopul Melchisedec Ștefănescu.

Dar, ceea ce mă determină, Preasfinția Voastră, să-mi plec reverentios genunchii și să las inima să tresalte de negrăită bucurie, este actul deosebit pe care l-ați săvârșit pentru această localitate prin faptul că, evocând per-

sonalitatea Episcopului Melchisedec Ștefănescu la Gîrcina, l-ați readus, în mod spiritual, acasă. Considerăm a fi rânduiala lui Dumnezeu, Care lucrează prin harul Duhului Sfânt sălășluit în ființa Preasfinției Voastre.

Mulțumindu-Vă, încă o dată, pentru dragostea, bunăvoința și promitundinea cu care ați dat curs invitației noastre de a organiza „Zilele Episcop Melchisedec Ștefănescu“, Ediția a XI-a în comuna Gîrcina, în numele tuturor cetățenilor acestei comunități și al meu personal, rugăm pe Milostivul Dumnezeu să Vă dăruiască, Preasfinția Voastră, putere și înțelepciune spre împlinirea înaltei slujiri la care ați fost chemat.

Concurs școlar inter-județean dedicat Episcopului Melchisedec Ștefănescu

Elevii pasionați de cultură și spiritualitate ortodoxă din clasele V-VIII din școli din întreaga Moldovă, respectiv Suceava, Botoșani, Iași, Vrancea, Vaslui, Bacău, Galați și Neamț, au participat la cea de-a XI-a ediție a concursului de eseuri „Episcopul Melchisedec Ștefănescu, personalitate eclesială și culturală a Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului“, organizat cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, la Școala Numărul 5 din Roman, în parteneriat cu Arhiepiscopia Romanului și Bacăului.

Tema acestei ediții a fost „Episcopul academician Melchisedec Ștefănescu“ și a avut ca obiect cunoașterea activității multiple a ilustruului ierarh, evidențierea rolului pe care acesta l-a avut în organizarea și derularea marilor evenimente din veacul al XIX-lea, inclusiv recunoașterea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române, precum și sublinierea activităților pastorale, social-filantropice și culturale derulate de marele ierarh. „Concursul se desfășoară an de an și se adresează tuturor elevilor din clasele V-VIII din toate școlile aflate în zona Moldovei, având ca temă un eseu care să cuprindă informații despre personalitatea multiplă a episcopului Melchisedec“, a precizat prof. Ana Bobu, coordonatorul principal al acestui concurs.

De 11 ani în slujba Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului

Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicear al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, a aniversat, la 1 mai a.c., 11 ani de când a fost hirotonit în treapta de arhiereu. Cu acest prilej, Preasfinția Sa a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală „Sf. Cuv. Parascheva” din Roman, înconjurat de un sobor de preoți consilieri și inspectori ai Centrului eparhial Roman, în prezența credincioșilor.

La 1 mai 2000, PS Ioachim Băcăuanul a fost hirotonit Arhiereu-vicear al Episcopiei Romanului, după ce fusese propus de IPS Eftimie, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului (pe atunci, Episcop al Romanului), și ales în această funcție de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (BOR) încă din anul 1998. Hirotonia într-un arhiereu a consemnat înscrierea într-o lungă, istovitoare și frumoasă, deopotrivă, misiune în această parte a Moldovei, în șirul celor 75 de ierarhi ce au coordonat activitatea acestei eparhii în cei 600 de ani de atestare documentară. Cei 11 ani de slujire au însemnat sfințiri și resfințiri de biserici, hirotonii de preoți, hirotesii, dar și revigorarea unor activități de mare im-

portanță pentru viața unei eparhii: social-filantropice, misionare, cultural-pastorale și administrative. PS Episcop-vicear Ioachim Băcăuanul s-a îngrijit în mod deosebit de organizarea manifestărilor prilejuite de serbarea a 600 de ani de atestare documentară a Eparhiei Romanului, în 2008. Totodată, s-a ocupat și de organizarea evenimentelor cultural-religioase prilejuite de ridicarea Episcopiei Romanului la rangul de Arhiepiscopia Romanului și Bacăului, în 2009, când, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a oficiat și prima Sfântă Liturghie în această zonă a Moldovei, înconjurat de un sobor de ierarhi. Pe lângă așezămintele social-filantropice deschise în

ultimii ani la Bacău, Roman, Onești și Moinești, PS Episcop Ioachim Băcăuanul s-a îngrijit și de editarea unor volume speciale pentru cele două momente de referință din istoria eparhiei. În cei 11 ani n-au lipsit nici vizitele în eparhie și nici dialogurile și sfaturile duhovnicești date preoților și credincioșilor, ori de câte ori s-a ivit ocazia.

Demn continuator al marilor ierarhi moldoveni, PS Episcop Ioachim Băcăuanul lucrează, cu timp și fără timp, să ducă mai departe existența acestei eparhii moldave, de a cărei viață duhovnicească, administrativă, culturală și economică se ocupă, cu binecuvântarea Sfântului Sinod al BOR, de câțiva ani buni. (pr. Constantin GHERASIM)

Sărbătoarea Învierii la Catedrala Arhiepiscopală din Roman

O lumânare și un ou roșu au fost oferite tuturor credincioșilor care au participat la slujba Învierii Domnului la Catedrala Arhiepiscopală „Sf. Cuv. Parascheva”. Oficiată de PS Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicear al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, sărbătoarea Luminii a adunat în jurul venerabilului lăcaș de cult romașcan câteva sute de creștini, sosiți special pentru a primi Sfânta Lumină, adusă de la Ierusalim, și pentru a se ruga în cadrul Sfintei Liturghii arhieresti alături de PS Părinte Ioachim.

Bucuria sărbătorii a început încă de la orele 22.00, când delegația Arhiepiscopiei a adus Sfânta Lumină, de la Aeroportul din Suceava, la Catedrala din Roman. Așezată în sfântul altar, cu bine-

cuvântarea PS Episcop Ioachim, Sfânta Lumină a fost împărțită tuturor preoților și reprezentanților parohiilor din cuprinsul Arhiepiscopiei, sosiți special la Roman pentru acest eveniment.

În apropierea miezului nopții, tuturor credincioșilor sosiți la slujbă le-a fost oferită în dar câte o lumânare din cele realizate special pentru Sfânta Învierie la Fabrica „Sf. Fotini” a Centrului Eparhial.

La finalul „Sărbătorii sărbătorilor”, toți cei prezenți au primit ouă roșii binecuvântate de PS Episcop Ioachim, care, la sfârșitul rugăciunilor, a ciocnit un ou cu fiecare dintre credincioși, rostind tradiționalul salut creștin „Hristos a înviat!”, „Adevărat a înviat!”.

Sărbătoarea Învierii Domnului a continuat în după-amiază aceleiași zile, cu slujba Învierii a doua de la Catedrala Arhiepiscopală „Sf. Cuv. Parascheva”, la care au participat alături de PS Episcop Ioachim toți preoții din municipiul Roman, alături de sute de credincioși. (pr. Ctin GHERASIM)

În comuna Măgura s-a inaugurat al cincilea centru de zi pentru copii deschis de către Fundația „Episcop Melchisedec” - Filiala Bacău, în cuprinsul Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, după cele din Roman, Moinești, Bacău și Măgurești.

BISERICA ȘI
SOCIETATEA

Centrul de zi pentru copii „Sf. Ioan Evanghelistul” Măgura

Cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, Fundația „Episcop Melchisedec” - Filiala Bacău continuă programul social-filantropic „Cu drag, la școală!” prin deschiderea celui de-al cincilea centru de zi pentru copii, de data aceasta în comuna Măgura, Județul Bacău. Acesta este rodul parteneriatului prin care Biserica, Statul și Școala și-au unit forțele pentru a oferi un ajutor specializat unei categorii defavorizate - copiii.

Astfel, în data de 3 mai 2011, a fost inaugurat Centrul de zi „Sf. Ioan Evanghelistul”, cu sediul la Școala cu clasele I-VIII „Emil Brăescu” din comuna Măgura. Slujba de sfințire a fost oficiată de către Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, înconjurat de un sobor de preoți.

Inițiativa deschiderii unui nou centru de zi pentru copii aparține Fundației „Episcop Melchisedec” Filiala Bacău, careia i s-au alăturat Școala cu clasele I-VIII „Emil Brăescu” Măgura, Parohia Măgura II și Primăria comunei Măgura. Proiectul are drept scop sprijinirea unora dintre familiile defavorizate din comuna Măgura, oferind copiilor acestora (preșcolari și elevi în clasele I-IV) programe educative, asistență sociopedagogică, servicii de îngrijire după terminarea orelor de școală, asistență spirituală, psihologică, activități recreative etc.

Sprijin pentru 12 școlari

Parteneriatul cu școala din Măgura a fost dezvoltat întrucât unul dintre obiectivele Fundației „Episcop Melchisedec” - Filiala Bacău este de a oferi servicii sociale specializate în cât mai multe zone din mediul rural, unde oferta de astfel de servicii este destul de limitată, iar conducerea unității, prin dna dir. Mariana Dumencu și-a exprimat disponibilitatea implicării în imple-

PS Episcop Ioachim Băcăuanul a fost întâmpinat în mod tradițional, cu pâine și sare, de către reprezentanții elevilor Școlii „Emil Brăescu”, partener în realizarea Centrului de zi pentru copii „Sf. Ioan Evanghelistul” Măgura

mentarea unui astfel de proiect. Aici sunt copii din familii defavorizate, care au nevoie de oferirea de servicii sociale tip centru de zi - „școală după școală”, pentru ameliorarea situației școlare și familiale.

Centrul de zi va oferi sprijin material și asistență educațională pentru 12 copii cu vârste cuprinse între 6 - 10 ani, selectați din familii defavorizate (grad ridicat de sărăcie, număr mare de copii în familie, familii monoparentale și situație financiară precară, părinți plecați din țară, părinți cu certificate de încadrare într-o categorie de handicap), care învață la școala din localitate.

Scopul proiectului este de a reduce abandonul școlar și de a preveni comportamentele delincvente și instituționalizarea copilului aflat în dificultate, cât și de a crește calitatea vieții copiilor din familii defavorizate și a familiilor acestora.

Beneficiari indirecti ai proiectului sunt atât familiile copiilor beneficiari, cât și alte instituții care îi au în grijă, în ansamblu întreaga comunitate va beneficia de serviciile oferite prin acest centru.

Servicii sociale gratuite oferite beneficiarilor

Fundația „Episcop Melchisedec” - Filiala Bacău asigură dotarea cu rechizite și alte materiale necesare funcționării centrului, dar și întocmirea documentației necesare pentru

acreditarea serviciului social, participă la selectarea beneficiarilor și întocmirea anchetelor sociale, asigură promovarea și mediatizarea acestei activități și oferă servicii sociale pentru familiile beneficiarilor.

În calitate de partener, Școala cu clasele I-VIII „Emil Brăescu” va pune, printr-un contract de comodat, la dispoziția Fundației spațiile necesare desfășurării activității, iar procesul de educare formală și informală va fi asigurat de cadre didactice din școală. Masa de prânz va fi asigurată (în sistem catering) de parohia Măgura II, sub coordonarea părintelui paroh Radu Grigoras.

Menționăm că serviciile acordate în cadrul Centrului de zi sunt gratuite, tocmai pentru a veni în sprijinul familiilor aflate în dificultate și cuprind activități de educare și îngrijire, ludic recreative și de socializare, de formare și dezvoltare a autonomiei personale, de consiliere și suport pentru copil și familie.

Acest Centru este cel de-al cincilea centru de zi pentru copii deschis de către Fundația „Episcop Melchisedec” - Filiala Bacău în cuprinsul Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, după cele din Roman, Moinești, Bacău și Măgurești, urmând ca în perioada iunie-septembrie să se organizeze implementarea programului social-filantropic „Cu drag, la școală!” și în localitatea Drăgușani, Com. Parava și municipiul Buhuși. (Carla-Livia PIȘCU, Fundația „Episcop Melchisedec” Filiala Bacău)

Încă o mână de ajutor întinsă de Biserică unor copii nevoiași

În ziua de 3 mai, la Școala „Emil Brăescu” din Măgura a fost sărbătoare. Inaugurarea Centrului de Zi „Sf. Ioan Evanghelistul” de către Preasfințitul Episcop Ioachim Băcăuanul s-a transformat într-un eveniment pentru întreaga comunitate.

În sala special amenajată, școlarii au prezentat Preasfințitului Ioachim Băcăuanul și soborului de preoți un program artistic de inspirație religioasă. La eveniment au participat autorități locale, dascăli din zonă, fii ai satului și numeroși credincioși din localitate.

În cadrul manifestării, PS Episcop Ioachim Băcăuanul a oferit diplome de vrednicie celor care și-au înscris numele în rândul ajutătorilor centrului de zi.

Între cei prezenți la Școală s-a aflat și Ionela, unul dintre beneficiarii serviciilor oferite de Centrul de zi „Sf. Ioan Evanghelistul”.

La vârsta când alți copii, sub oblăduiri paterne, își bagatelizează tinerețea, petrecând timpul manevrând ipod-uri și telefoane mobile, sau tastând de zor mesaje pe rețelele de socializare, Ionela se menține ancorată în realitate. La doar 14 ani, știe ce face și ce își dorește de la viață. Are în grijă trei frați. Cel mic are cinci ani, mijlociul șase, iar cel mare șapte. Mama a murit, iar tatăl lucrează din zori și până-n seară pentru a le asigura traiul. Însă ea nu se plânge. Îl iubeste pe Dumnezeu, își iubeste familia și luptă. Îi duce de mână pe frații la grădiniță, le face mâncare și, când nu este la școală, îi supraveghează ca o veritabilă mămică. Printre fărâmele clipei rupte din timp, mai găsește

Unul dintre beneficiarii Centrului de zi „Sf. Ioan Evanghelistul” este și Ionela, provenită dintr-o familie monoparentală cu mai mulți copii. Centrul de zi „Sf. Ioan Evanghelistul” de la Măgura este organizat și susținut de Fundația Episcop Melchisedec în parteneriat cu Școala „Emil Brăescu” din Măgura, Primăria din localitatea Măgura și parohia Măgura 2. Vorbind despre necesitatea deschiderii acestuia, dir. prof. Mariana Dumencu a declarat: „Avem numeroase cazuri sociale în zonă, iar deschiderea acestui centru era mai mult decât necesară. Din păcate nu avem spații suficiente pentru a oferi sprijin unui număr mai mare de elevi”. Maza de prânz va fi asigurată în sistem catering de parohia Măgura 2, prin preotul paroh Radu Grigoraș, iar programul Școală după Școală va fi asigurat în regim de voluntariat de cadrele didactice ale școlii.

răgaz pentru a-și face temele. Se școală înaintea tuturor și recuperează. Luptă și reușește să fie în seria celor mai buni elevi de la Școala „Emil Brăescu” din Măgura. Pentru dascălii de aici, ea este un model de elev. Este un copil foarte muncitor și bun la învățătură. Printre cei mai buni cu multe calități deosebite, a declarat prof. Mariana Dumencu, directoarea Școlii din Măgura. Viitorul Lonelei poate fi acela al unei generații care va avea șansa de a schimba fața României. Nu-și dorește decât să dăruiască celorlalți ceea ce știe: dragoste de semeni și de învățătură. *Vreau să mă fac profesoară. Îmi place să stau cu copiii, să-i învăț, a mărturisit ea, cu o voce în care n-am descoperit nimic tragic, nimic trist, doar multă speranță.*

La începutul lunii mai, Ionela s-a pregătit în mod special pentru școală. A învățat câteva poezii pe care le-a rostit la inaugurarea

Centrului de zi „Sf. Ioan Evanghelistul” de la Școala din Măgura, în ziua când PS Episcop Ioachim Băcăuanul a venit să binecuvinteze și să sfințească locul în care o mână de copii se vor bucura de iubirea celorlalți și de sprijinul efectiv al Școlii și Bisericii.

Dincolo de ajutorul material oferit prin proiect, Lonelei i s-a deschis o porțiță pentru a se apropia mai mult de visul său. Acela de a avea timp pentru studiu și lectură. Nu va mai fi nevoită să gătească la prânz și își va ști frații în siguranță, la Școală după Școală. Va servi masa, alături de ei și alți copii, în sala special amenajată din incinta instituției. Nu știm dacă, prin aceste proiecte se va eradică abandonul școlar, dar suntem convingși că Biserica, susținută de factorii decizionali ai comunității, întinde astfel încă o mână de ajutor celor necăjiți și oropsiți. (pr. Ctin GHERASIM)

Cunoscător al rânduielilor monahale, actualul Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului a dispus reorganizarea așezământului de la Rosiers, după normativele însușite de la părinții duhovnicești din Sihăstria.

SPECIAL

20 de ani de existență a primei mănăstiri de tradiție românească din Occident

□ Prima mănăstire românească din Paris a împlinit 20 de ani de existență □ Un merit deosebit pentru realizarea acestui așezământ ortodox a revenit PS Episcop Ioachim Băcăuanul, care, aflat la studii, în anul 1991, s-a ocupat îndeaproape de organizarea și buna rânduială a acestui lăcaș □

O urmașă a unei familii princiere franceze și un apropiat al scriitorului Saint Exupery, ambii trăitori în inima Parisului, au cunoscut farmecul Ortodoxiei, în anii 90, prin intermediul unui călugăr moldovean, ajuns la Institutul Saint Serge pentru finalizarea studiilor doctorale. Impresionați de modul de viață ortodox, aceștia au ales să fondeze un așezământ mănăstiresc, după modelul lavrelor românești. Nu le-a fost greu, deoarece l-au avut alături pe arhimandritul Ioachim, format încă din adolescență la „școala” Sihăstriei din munții Neamțului.

Români și francezi uniți de dragostea de Dumnezeu

În anul 1991, cu binecuvântarea IPS Mitropolit Daniel (actualul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române), grupul de creștine franceze, devenite surori, alături de câteva surori române, au reușit să întemeieze ceea ce și-au dorit: o mănăstire. Organizarea acesteia și alte asemenea au revenit arhimandritului Ioachim Giosanu, cel care, peste aproape un deceniu, avea să fie chemat la înalta treaptă a arhieriei la Roman.

„Amenajarea acestui lăcaș de închinare a început cu mijloace materiale infime, într-un spațiu anex ce făcea parte din proprietatea distinselor creștine, Pascal Morand, descendentă din familia princiară a Contesei de Ségure, devenită mai târziu rasofera Ana. Inițiativa a fost încurajată de câteva familii binevoitoare care au început să frecventeze și să ajute material noul așezământ. Cele câteva persoane s-au constituit într-o asociație culturală, care avea ca scop obținerea protecției canonice și aprobărilor legale în perspectiva ridicării acestei biserici și mănăstiri”, și-a amintit Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul. Ca în orice demers binecuvântat de Dumnezeu, a intervenit, apoi, un bătrân pilot francez, pe care membrii tinerei comunități monastice l-au ajutat în momentele dificile ale bolii și singurătății. „A binevoit Dumnezeu ca în anul 1992, un om deosebit, Marian Chapy, să afle de această comunitate nou înființată și de scopurile ei și să ceară membrilor ei acordarea de sprijin moral și filantropic. Acesta fusese pilot în escadrila cunoscutului scriitor francez Antoine de Saint Exupery, locuia în satul Rosiers, iar în ultimii ani ai vieții, din cauza unei maladii, devenise dependent de alții. Singur și fără urmași s-a atașat cu trup și suflet de membrii comunității monastice care i-au acordat îngrijirea necesară. Între timp, a devenit membru fonda-

tor al noului așezământ și, prin testament, a trecut în proprietatea mănăstirii toată averea sa mobilă și imobilă”, a mai povestit PS Episcop Ioachim.

Mănăstire românească autentică în inima Franței

Cunoscător al rânduielilor monahale, actualul Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului a dispus reorganizarea așezământului de la Rosiers după normativele însușite de la părinții săi duhovnicești din Sihăstria. Astfel, membrii comunității, cărora li s-a adăugat câțiva creștini entuziaști de diferite naționalități, au refăcut statutele comunității și au denumit așezământul de la Rosiers „Monastère orthodoxe de l'Annonciation”. Pentru că reorganizarea Arhiepiscopiei Române de la Paris încă nu era definitivată, s-a cerut, din nou, obləduirea canonică PF Părinte Daniel, pe atunci mitropolit al Moldovei și Bucovinei.

Trăitor al Ortodoxiei și persuasiv în demersurile sale, arhimandritul Ioachim a reușit să confere o dimensiune aparte acestei oaze creștine din inima Parisului. „Cu ajutorul Maicii Domnului s-au continuat lucrările de amenajare și dotare a lăcașului de închinare: confecționarea mobilierului, înzestrarea cu obiecte și cărți de cult, în limba română și franceză, pictarea bisericii de către d-na preteasă Elisabete Osoline și

realizarea catapetesmei de către Prof. Rusu Eugen din Callais. La acestea s-au adăugat lucrări de refacere a acoperișului, a fațadelor exterioare, amenajarea curții și a anexelor. Paralel cu dotarea bisericii și chiliilor, mulțime de credincioși, pelerini, tineri și turiști au primit putere harică și ocrotire spirituală în această sfântă biserică”, a mai povestit PS Episcop Ioachim Băcăuanul. De altfel, mulți dintre cei care au luat contactul cu această mănăstire s-au distins prin ajutorarea materială, înscriindu-și numele în rândul ctitorilor sfântului așezământ, știind că „pe datătorul de bună voie îl iubește Dumnezeu”.

După chemarea la arhierie a arhim. Ioachim Giosanu, fondatorul și primul părinte spiritual al acestui așezământ, prima mănăstire românească din Franța a trecut în administrarea și ocrotirea canonică a IPS Arhiepiscop Iosif Pop, Mitropolitul românilor din Europa Occidentală și Meridională, care s-a îngrijit de continuarea lucrărilor și amenajarea sfântului lăcaș, coordonând viața duhovnicească a obștei de călugărite de la Rosiers. „Avem convingerea că Dumnezeu va răsplăti prin darurile sale cele bogate pe fondatorii, donatorii, miluitorii, binefăcătorii, lucrătorii, acestui sfânt lăcaș”, spune PS Părinte Ioachim, care, la 21 mai 2005, a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia IPS Mitropolit Iosif, a oficiat slujba de sfințire a bisericii cu hramurile „Buna Vestire”, „Sf. Cuv. Parascheva” și „Sf. Mathurin de Larchant”. (pr. Ctin GHERASIM)

Un arhiepiscop pentru Alba-Iulia

În zilele de 19-20 mai 2011, în Sala sinodală din Reședința patriarhală, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a avut loc ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Ședința Sfântului Sinod s-a întrunit pentru alegerea ierarhului titular în scaunul vacant de Arhiepiscop al Alba-Iuliei. De asemenea, pe ordinea de zi a Sfântului Sinod s-au mai aflat problema atitudinii Patriarhiei Ierusalimului față de Așezământul românesc de la Ierihon și relațiile Patriarhiei Române cu Patriarhia Ierusalimului, precum și alte teme de actualitate ale vieții bisericești.

În dimineața zilei de 19 mai, în prezența Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române și a membrilor Sfântului Sinod, în Catedrala Patriarhală din București, s-a oficiat, de către Preasfințitul Părinte Andrei Făgărășanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sibiului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, slujba Te Deum-ului.

PS Irineu Bistrițeanul, noul Arhiepiscop al Alba-Iuliei

După deschiderea lucrărilor, a avut loc ședința Sfântului Sinod pentru alegerea ierarhului titular în scaunul vacant de Arhiepiscop al Alba-Iuliei, sub președinția Preasfințitului Părinte Mitropolit Andrei al Mitropoliei Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului.

Dintre cei doi candidați desemnați de către Sinodul Mitropolitan al Mitropoliei Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului, în consultare

cu Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei Alba Iuliei, Sfântul Sinod a ales, prin vot secret, pe Preasfințitul Părinte Irineu Bistrițeanul în scaunul vacant de Arhiepiscop al Alba-Iuliei cu 29 de voturi din 42 exprimate. Preasfințitul Părinte Andrei Făgărășanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sibiului, a obținut 13 voturi.

Ceremonia de întronizare a noului Arhiepiscop al Alba-Iuliei va avea loc în Catedrala Reîntregirii din municipiul Alba Iulia în ziua de duminică 5 iunie 2011, informează Biroul de presă al Patriarhiei Române, citat de Agenția de știri Basilica.

Patriarhia Română menține comuniunea și promovează dialogul cu Patriarhia Ierusalimului

În continuare, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a analizat problema atitudinii Patriarhiei Ierusalimului față de Așezământul românesc de la Ierihon, precum și relațiile acestuia cu Patriarhia Română.

Demersul vine în urma comunicatului postat în ziua de 9 mai 2011 pe site-ul oficial al Patriarhiei Ierusalimului, cu titlul „Patriarhia Ierusalimului a întrerupt comuniunea cu Patriarhia Română”. Referitor la acest comunicat, Biroul de presă al Patriarhiei Române a precizat că: „deși în urma vizitei la Patriarhia Ierusalimului a Preasfințitului Părinte Ciprian Cămpineanul, Episcop-vicar patriarhal, din ziua de 15 aprilie 2011, s-a convenit inițierea unui dialog bilateral frățesc între cele două Patriarhii pentru identificarea unei soluții privind existența Așezământului românesc de la Ierihon, Patriarhia Română a constatat cu surprindere și regret că Patriarhia Ierusalimului a luat o decizie unilaterală”.

Sfântul Sinod al BOR a luat în discuție hotărârile Sfântului Sinod al Patriarhiei Ierusalimului postate pe site-ul oficial al acesteia în ziua de 9 mai 2011 și consideră că aceste hotărâri contravin spiritului comuniunii frățești între Bisericile Ortodoxe surori.

Însă, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a decis să nu întrerupă comuniunea cu Patriarhia Ierusalimului. Ca atare, a desemnat o delegație formată din Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Onorific Nifon, Arhiepiscopul Târgoviștei, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Onorific Ioan, Episcopul Covasnei și Harghitei, Preasfințitul Părinte Vincentiu, Episcopul Sloboziei și Călărașilor și Preasfințitul Părinte Ciprian Cămpineanul, Episcop vicar patriarhal, cu mandatul de a purta un dialog oficial cu Patriarhia Ierusalimului pentru soluționarea acestei probleme. (Sursa: www.basilica.ro)

Să vorbim copiilor despre mărturisirea credinței

La Editura Basilica a Patriarhiei Române a apărut lucrarea intitulată „Simbolul de credință pe înțelesul copiilor”.

Așa cum arată Preafericitul Părinte Patriarh Daniel în Cuvântul înainte, acest produs editorial inedit, realizat de redacția Revistei „Chemarea credinței”, publicație a Patriarhiei Române pentru copii și pentru familia creștină, „este o expresie a importanței acordate Crezului. Explicând celor mici, pe înțelesul lor, articolele Crezului, lucrarea îi pune în legătură pe aceștia - și împreună cu ei pe familiile lor - cu nucleul sau miezul credinței creștine. Fiind vorba despre un ghid, mai degrabă spiritual, decât pedagogic, cartea nu are caracteristicile unui manual obișnuit. Lucrarea este concepută ca o introducere narativă, îmbogățită de sugestive ilustrații și inspirate

punctări teoretice, în istoria și bogăția de sensuri a celor 12 articole ale Crezului. Astfel, parcursul catehetic al micilor cititori este deschis printr-o invitație la lectură, desfășurată nu solitar, ci în spiritul comunitar al Bisericii: în compania părinților trupești, a nașilor, ori sub îndrumarea părintelui spiritual”.

Parcurgând cele 15 secțiuni ale lucrării, încadrate de introducere și un epilog, cititorii găsesc clarificări pentru reperatele învățaturii creștine. Pe lângă aceste explicații, fiecare secțiune cuprinde o povestioară, menită să facă mai accesibile reperatele teoretice și, mai mult, să sublinieze legătura credinței mărturisite prin cuvânt cu viața în familie, la școală și în societate. În acest sens, compoziția secțiunilor este întregită de desene care surprind personaje și scene evocate în textul cărții. (sursa: www.basilica.ro)

„Venind la Fundu Tutovei, am avut parte de una dintre cele mai plăcute surprize misionare pe care le-am avut în ultima perioadă.“ (PS Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul)

ȘTIRI

Din Izvorul Tutovei începe să curgă și „Izvorul Tămăduirii“

De sărbătoarea „Izvorul Tămăduirii“, în Parohia Fundu Tutovei din comuna Plopana, Protopopiatul Bacău, a fost oficiată Sfânta Liturghie și Slujba Aghesmei Mici după rânduiala specifică tipicului din Săptămâna Luminată. La slujbă au participat un sobor de preoți, enoriașii parohiei și credincioșii din satele comunei. Răspunsurile la strană au fost date de corul „Trisaghion“ de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Iași. La sfârșit, credincioșii participanți la hram au luat parte la o agapă frățească în curtea bisericii.

Numai într-un an s-a ridicat la Fundu Tutovei o impresionantă biserică, purtând hramul „Izvorului Tămăduirii.“ Istoricul hramului parohiei a început în anul 2000, când, în cadrul programului „Nici un cătun fără o biserică“, PS Ioachim Băcăuanul a pus piatra de temelie a bisericii chiar lângă izvor. În anul 2009, s-a înființat și parohia Fundu Tutovei. În calitate de preot paroh, am demarat lucrările, cu ajutorul oamenilor din sat, dar și cu implicarea susținută a unor sponsori și a primarului comunei. Izvorul Tutovei este puțin mai

PS Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul în mijlocul credincioșilor din Parohia Fundu Tutovei

sus de dealul Tutovei, așa că Ierarhul nostru a dat bisericii hramul „Izvorul Tămăduirii“.

Puterea înnoitoare a „Izvorului Tămăduirii“

Imaginea unui lăcaș de cult finalizat în câteva luni, după ce a stat în așteptare aproape jumătate de deceniu, l-a impresionat pe PS Episcop Ioachim Băcăuanul care, în cea de-a treia zi de Paști, a ținut să viziteze șantierul. „Venind la Fundu Tutovei, am avut parte de una dintre cele mai plăcute surprize misionare pe care le-am avut în ultima perioadă“, a declarat Ierarhul de la Roman.

PS Episcop Ioachim a ținut să menționeze că va insista pe lângă autorități pentru a redenu-

mi această localitate. „Din punct de vedere bisericesc, Fundu Tutovei se cheamă, începând de astăzi, Izvorul Tutovei, pentru faptul că izvorul este puțin mai sus de acest deal al Tutovei. De la Izvorul Tămăduirii se înalță acum către cer rugăciunile credincioșilor, prin biserică ce a devenit ea însăși un izvor spiritual. Am constatat cu bucurie că preotul Daniel a făcut minuni aici, într-un timp foarte scurt“, a mai spus PS Părinte Ioachim.

Ideea de a schimba denumirea este agreată și de edilul șef al comunei Plopana. „Este o idee interesantă pe care o susțin, iar dacă oamenii o vor aproba prin referendum, cu toate dificultățile ce decurg din această modificare, se poate împlini“, crede primarul Andrieș Gheorghe. (pr. Daniel MARARI)

Bucurie duhovnicească în parohia Perchiu

Cunoscut ca locul în care s-a născut marele istoric Vasile Pîrvan, satul Perchiu a revenit în atenția iubitorilor de cultură și spiritualitate românească cu prilejul unui eveniment religios ce a avut loc în ziua de prăznuire a Sfinților Împărați Constantin și Elena. Sâmbătă, 21 mai, la orele 9.00, Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, a oficiat slujba de resfințire a bisericii cu hramurile „Înălțarea Sfintei Cruci“ și „Sfinții Împărați Constantin și Elena“ din acest sat al parohiei Pradais. Sfântul lăcaș, ale cărui origini datează de la începutul veacului al XIX-lea, a beneficiat în ultimul an de numeroase lucrări de renovare și restaurare, care au redat bisericii frumusețea binemeritată. „În ultimul an, am reușit să placăm biserică cu rigips și să pictăm tot interiorul. De asemenea, am adus mobilier nou, am montat gresie, am construit o turlă nouă și am făcut un gard împrejmuit“, a explicat preotul Constantin Pănuțiu, parohul bisericii. În demersul său, tânărul slujitor al Sfântului Altar a fost susținut de credincioșii din zonă și de primăria comunei Huruești. (pr. Ctin.GHERASIM)

Enoriașii din Prăjești, Protopopiatul Moinești, ctitori de biserică

Și în satul Prăjești, comuna Măgurești, județul Bacău, se va ridica un nou sfânt lăcaș, după ce PS Ioachim Băcăuanul a pus duminică, 15 mai 2011, piatra de temelie pentru viitoarea biserică. În cuvântul de învățătură, PS Ioachim a subliniat importanța ridicării unui nou lăcaș de închinăciune pentru viața duhovnicească a comunității: „E lucru însemnat când o comunitate se gândește să afigurească un loc lui Dumnezeu. Este impresionant faptul că ați venit în număr mare din toate părțile Moinestiului, pentru a întregi această sărbătoare care a fost creată pentru cele câteva familii entuziaste din satul acesta, care au dorit ca, prin acest loc de închinare, să scrie o nouă pagină în istoria ținuturilor de aici, binecuvântate de Dumnezeu. Locul se cuvenea să aibă o biserică pe măsura frumuseții lui, dar mai ales pe măsura demnității credincioșilor de aici, care promovează valorile ortodoxe în ținutul acesta“. Biserica va purta hramul „Izvorul Tămăduirii“, iar de realizarea lucrărilor se va îngriji părintele paroh Constantin Pușcalău, sprijinit de părintele Costel Mareș, protopop al Protopopiatului Moinesti, de Consiliul Local al Primăriei Măgurești precum și de credincioșii din parohie. (C.G.)

Temelie pentru o nouă poartă către cer în parohia Brănișteni

Toată suflarea satului Brănișteni, tineri și vârstnici, a participat în ziua de 12 mai, la slujba punerii pietrei de temelie pentru Biserica cu hramurile „Sfinții Împărați Constantin și Elena” și „Sfântul Ierarh Teodosie de la Brazi” din parohia Brănișteni, Protopopiatul Roman. Cu acest prilej, a fost adusă de la Catedrala arhiepiscopală din Roman și racla ce adăpostește un fragment din moaștele Sfântului Ierarh Teodosie de la Brazi.

Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicear al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, s-a aflat în mijlocul enoriașilor din parohia Brănișteni, Protopopiatul Roman. Parohia a fost înființată luna trecută, în urma divizării parohiei Miron Costin, aceasta datorită faptului că mulți credincioși erau nevoiți să parcurgă câțiva kilometri până la biserica parohială, lucru dificil, în mod special pentru bătrânii din zonă. Astfel, de la 1 aprilie 2011, din încredințarea PS Episcop Ioachim Băcăuanul, a fost numit paroh la Brănișteni tânărul preot Teodor Terinte. Noului paroh îi revine misiunea de a construi un lăcaș de rugăciune și de a răspunde nevoilor pastoral-misionare ale acestei comunități.

Episcopul-vicear al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului a pus piatra de temelie pentru Biserica cu hramurile „Sfinții Împărați Constantin și Elena” și „Sfântul Ierarh Teodosie de la Brazi”, care va fi ridicată în această localitate. Pentru a marca acest moment deosebit, Preasfinția Sa a adus o părticică din moaștele unuia dintre sfinții ocrotitori. Din soborul de preoți și diaconi care au slujit la acest moment deosebit, au făcut parte părinți consilieri și inspectori de la Centrul eparhial Roman, precum și preoți de la parohiile învecinate.

O sfințire după patru secole

Momentul spiritual din parohia Brănișteni a constituit o adevărată filă de istorie pentru co-

munitatea din această zonă a eparhiei, mai ales că, ultima sfințire a unui lăcaș de cult în zonă a avut loc în urmă cu aproape patru secole. „Consider că am binecuvântat această comunitate, care scrie astăzi prima pagină de istorie a acestui edificiu pe care îl aveți deocamdată în sufletele voastre. Ceea ce vom oficia aici este o slujbă rară, mai ales pentru o comunitate ca aceasta. În această zonă există o biserică din anul 1520. Am putea spune că de atunci, din veacul al XVI-lea, nu s-a mai petrecut un eveniment istoric ca cel pe care îl săvârșim aici. Era o datorie sacră pentru noi, acum, în mileniul al III-lea, să punem piatra de temelie a unui lăcaș de închinare care să se adauge ca o prelungire a celui lăcaș istoric din zonă, care s-a restaurat

prin grija voastră, a credincioșilor de aici, sub coordonarea preotului Agafitei. Astăzi, văzându-vă atât de mulți, am înțeles încă o dată cât de mult ați dorit să aveți o biserică nouă”, a declarat PS Episcop Ioachim Băcăuanul.

„Cel de-al doilea hram al parohiei Brănișteni, Sfântul Teodosie de la Brazi, constituie un motiv pentru creștinii din Arhiepiscopia Romanului și Bacăului de a-i cunoaște mai bine pe sfinții ierarhi care au păstorit pe scaunul vlădicesc de la Roman și de a-i cinsti ca pe vrednici mărturisitori ai dreptei credințe în Hristos”, a relatat pr. Constantin Gherasim, inspector în probleme de tineret și mass-media al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. (pr. Ctin GHERASIM)

Prima pomenire a Cuviosului Irodion

Sfântul Cuvios Irodion de la Lainici a fost pomenit marți, 3 mai, în Biserica Ortodoxă Română, pentru prima dată de la proclamarea solemnă a canonizării, care a avut loc acum trei zile, informează basilica.ro. Un sobor de ierarhi a oficiat Sfânta Liturghie în cinstea Cuviosului la mănăstirea de pe Valea Jiului, unde acesta a fost stareț. „Sărbătoarea închinată Sfântului Irodion este o împlinire a noastră, a celor din

Mitropolia Olteniei, cât și a părinților și a fraților din această mănăstire. Este un rod al unei lucrări împreună cu Sfântul Irodion ca, prin proclamarea canonizării și prin serbarea lui pentru prima dată pe 3 mai, să avem un prilej de bucurie negrăită că Sfântul ne-a ajutat ca să împlinim aceste rânduieli”, a spus IPS Irineu, Mitropolitul Olteniei. „Sfinții ne adună, ne îndrumă și ne ocrotesc. Cu mare bucurie am

răspuns invitației Înaltpreasfințitului Irineu, Mitropolitul Olteniei, și am venit de la Cluj ca să fim împreună cu Sfântul Irodion. Nădăjduim ca Dumnezeu să aibă mila de România și pe mai departe”, a arătat Înaltpreasfințitul Părinte Andrei, Mitropolitul Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului. Tot în urmă cu trei zile, biserica Mănăstirii Lainici a primit și hramul „Sfântul Cuvios Irodion”.

Părintele Costel Laurențiu Lungu a fost un slujitor cu multă râvnă al Sfântului Altar, un chivernisitor al harului primit la hirotonie, un duhovnic apreciat și, în același timp, un bun colaborator.

IN MEMORIAM

„Moartea nu e decât o trecere de la întristare la fericire“

□ Cuvânt transmis credincioșilor și familiei îndurerate la trecerea la cele veșnice a pr. Laurențiu Costel Lungu □

† IOACHIM BĂCĂUANUL,

Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului

Fiecare moment al vieții noastre de creștini, de la botez și până la mormânt, se desfășoară sub semnul Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Petrecem răstimpul acestei lumi sub stindardul crucii și ne angajăm să trăim o viață jertfelică, primită de la Dumnezeu în dar și oferită Lui prin lucrarea, prin credința, prin faptele noastre.

Primim de la Dumnezeu viața și suntem îndatorati să I-o oferim ca răspuns la dragostea cu care ne-a ales să fim fii și moștenitori ai Împărăției cerurilor.

În acest sens, viața creștinului este o continuă lucrare și trăire a învățăturilor Sfintelor Scripturi, pentru ca la sfârșitul vieții să rostim asemenea Sfântului Apostol Pavel că: „de acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.“

Nu ne este dat să ne cunoaștem momentul de sfârșit al vieții. Învățătura evanghelică vorbește lapidar despre ce e dincolo de mormânt. Sunt aspecte despre care pronia divină nu a considerat că e necesar să cunoaștem. Ne-a oferit însă altceva! Ne-a oferit comuniunea, ne-a oferit iubirea, ne-a oferit cuminecarea, ca arvună a vieții veșnice!

Sfântul Ioan Gură de Aur, cugetând despre moarte, scria: „Pentru noi, care din mila lui Dumnezeu am învățat a cunoaște înțelepciunea Sa tainică, și care privim moartea ca pe o călătorie, noi, aceștia, nu trebuie să tremurăm, ci să ne bucurăm, căci părăsim această existență trecătoare și mergem la o altă viață, neasemuit mai bună, care este nesfârșită.“

Sfântul Vasile cel Mare, în rugăciunea sa mărturisese: „Doamne!, pentru robii Tăi ce părăsesc trupul și vin la Tine, moartea nu există; moartea nu e decât o trecere de la întristare la fericire, lângă Tine se află pacea și bucuria.“

Îndurerată adunare,

Am redat aceste cuvinte ale Sfinților Părinți pentru a vă transmite cuvânt de mângâiere. În aceste clipe de adâncă tristețe mărturisesc și sunt duhovnicește alături de toți cei care s-au adunat la acest catafalc - preoți, familie, credincioși, pentru a aduce un ultim omagiu Părintelui Costel Laurențiu LUNGU.

Pr. Laurențiu Costel Lungu (1971 - 2011)

În această perioadă pascală, în care ne bucurăm de Învierea Domnului, cheazăse a învierii tuturor celor ce cred și-L mărturisesc pe Hristos ca Dumnezeu, biruitor al morții, am aflat cu întristare de plecarea acestui părinte vrednic din această lume.

Părintele Costel Laurențiu Lungu a fost un slujitor cu multă râvnă al Sfântului Altar, un chivernisitor al harului primit la hirotonie, un duhovnic apreciat pentru răbdarea și bunătatea cu care își primea fiii spirituali și, în același timp, un bun colaborator pentru ceilalți preoți din Protopopiatul Onești. Toți cei care l-au cunoscut pot mărturisi că și-a îndeplinit cu cinste și cu toată responsabilitatea atribuțiile ce i s-au încredințat, lăsându-se pe sine și lucrând pentru binele Bisericii, tăcând întru smerenie și lucrând întru dăruire.

Părintele Laurențiu, aflat în floarea vârstei, printr-o nefericită întâmplare, a trecut pragul mormântului, însă nu conținește să fie membru viu al trupului lui Hristos. A părăsit, de acum, slujirea harică la care a fost chemat și învrednicit pe pământ, pentru a participa la Liturgia dumnezeiască, săvârșită în cer, de sfinții și îngerii lui Dumnezeu.

În ordinea pământescă s-a schimbat ceva. Părintele Laurențiu, fratele nostru, a părăsit familia, soția, părintii trupești, enoriașii încredințați spre păstorie, duhovnicul ale cărui sfaturi le asculta. În ordinea aceasta a lăsat un gol imens, pe care-l resimțim toți, ierarhi, preoți și credincioși ai Eparhiei Romanului și Bacăului, cei care, într-un fel sau altul, l-am cunoscut. În ordinea lui Dumnezeu, Care pe toate le rânduieste cu înțelepciune, nu s-a schimbat nimic.

Legătura interioară și neîntreruptă, ca și raportul tainic între cei vii și cei morți există de-a pururea, într-un mod nevăzut și spiritual.

Părintele Laurențiu s-a consumat asemenea unei lumânări, străduindu-se să aducă lumină în sufletele credincioșilor pe care i-a păstorit. Din lumina aprinsă în el a aprins lumină în ceilalți și continuă să fie, astfel, lumină.

În rugăciunea sa i-a pomenit pe toți enoriașii săi, iar acum aceștia îl vor pomeni continuu, păstrând legătura spirituală dincolo de mormânt. Pe Sfântul Disc, în Sfânta Liturghie, este prezentă Biserica vie, în care toți, și cei vii și cei trecuți la viața de dincolo, se bucură de comuniunea întru Hristos. În acest mod, în Hristos, suntem toți vii și părtași ai slujirii. Astfel și fratele nostru întru slujirea preoției se va regăsi permanent în rugăciune cu cei care i-au fost apropiați, cu cei dintr-o rudenie și cu fiii săi duhovnicești care acum îi veghează căpătâiul.

Rugăm pe Hristos Domnul să primească sufletul robului Său, Laurențiu Costel preotul, în împărăția Sa cea cerească și să mângâie pe cei ce astăzi sunt în întristare și durere, să-i dea putere și tărie sufletească sotiei sale, Presv. Prof. Daniela Marinela, pentru a putea să ducă cu cinste și onoare, mai departe, crucea ce i-a fost rânduit să o poarte și pentru a avea grijă de fiica sa, Ana Maria, pentru care va trebui să suplinească mângâierea părintelui de care se desparte.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească în rândul dreptilor!

Veșnică lui pomenire!

Semnificația botezului creștin

Pentru ce ne botezăm? Spre iertarea păcatelor, ne răspunde Biserica. Adică, subliniind această idee, ne botezăm pentru sfințirea firii noastre cea pângărită de păcat prin nepăstrarea chipului lui Dumnezeu în ea, pentru întoarcerea la nevinovăția primară și la iscusința spre faptă bună și fericire. Ce ne purifică și ne sfințește la botez? Oare apa cu care suntem spălați în cristelniță? Cu apa putem curăța doar trupul în exterior, nu și sufletul, conștiința, mintea și voia.

de Episcop Melchisedec ȘTEFĂNESCU

Pentru sufletul pângărit prin păcat, pentru duhul căzut în adâncul rătăcii se cere o curățire mai înaltă, mai duhovnicească. Ea se săvârșește în botez, căci altfel pentru ce ar mai avea loc botezul? Ce produce această curățire, dacă nu o realizează apa? O produce Sângele lui Dumnezeu-Omul, Care le sfințește pe toate.

Luați crucea și botezul nu va mai fi

Cristelnița ne curăță pentru că în apă este acoperit harul Domnului coborât pe pământ prin întruparea Fiului lui Dumnezeu. Ni se iartă păcatele la botez fiindcă pentru aceste păcate S-a adus Jertfa de pe Cruce. Noi ieșim din cristelniță ca fii ai lui Dumnezeu cu dreptul de a moșteni viața veșnică deoarece aici ne-am îmbrăcat, prin credință, în meritele Răscumpărătorului Căruia îi aparțin toate bunurile vieții veșnice. Astfel, botezându-ne spre iertarea păcatelor, noi ne scufundăm în chip văzut în apă și în chip nevăzut în moartea și Sângele lui Hristos, în harul Duhului Sfânt și această scufundare face lucrător botezul văzut, cu apă, care în sine nu ar avea nicio lucrare asupra sufletului. Depărtați de la cristelniță credința în Cel răstignit și harul se va îndepărta odată cu ea și din această cauză nu va fi nicio iertare de păcate prin botez. Luați crucea și botezul nu va mai fi.

Această realitate este exprimată, fraților, de Apostol când spune că noi ne botezăm în moartea lui Hristos. Dar nu se poate să ne botezăm în

Episcopul
Melchisedec
Ștefănescu

această moarte fără a lua parte la ea. Creștinul nu se botează formal în moartea Domnului său, ci, scufundându-se în această moarte, el însuși moare sau, după cum spune Apostolul, se îngroapă împreună cu Hristos. Această îngropare cu Iisus este exprimată foarte clar pentru omul sensibil prin scufundarea în apă. Scufundându-ne, noi ne ascundem de lume, încetăm a exista pentru câtva timp, ne îngropăm apoi ieșind din apă, ne arătăm din nou, începem să existăm, înviem. Acestea sunt lucrurile vizibile ochilor, dar ele reprezintă doar simboluri. De fapt, la botez, prin îngroparea văzută a trupului în apă are loc o îngropare faptică nevăzută, care cuprinde întreg omul și care lasă niște urme nesterse pentru întreaga viață temporală și veșnică.

În cristelniță se săvârșește îngroparea omului nostru cel vechi

Pentru a înțelege pe deplin aceasta să ne amintim din nou pentru ce ne botezăm? Spre ierta-

rea păcatelor. Astfel, ne apropiem de cristelniță necurați, păcătoși, vechi, dușmani ai lui Dumnezeu și ieșim din ea îndreptați, curățați, fii ai lui Dumnezeu, oameni noi. Ce se întâmplă însă cu omul vechi anterior? Rămâne în cristelniță. Ce se întâmplă cu el acolo? El moare și este nimic. Cum și cu a cui putere? Cu puterea crucii Răscumpărătorului, Domnul nostru ia în cristelniță asupra Sa păcatele noastre, vechimea și firea noastră muritoare, pe omul cel vechi și îl nimiceste cu puterea meritelor de pe cruce, cu atotputernicul har al Duhului Său. În locul acestora El ne dăruiește dreptatea și viața Sa, puterile și drepturile Sale la nemurire și slavă. Astfel noi ieșim din cristelniță oameni noi.

Dacă în cristelniță nu s-ar săvârși această schimbare mântuitoare, dacă Răscumpărătorul nostru nu ne-ar întâmpina în ea atât de minunat, dacă noi nu am muri acolo și nu am învia cu El, atunci scâldătoarea noastră nu ar fi mormânt pentru omul cel vechi. Scufundându-ne cu păcatele noi am ieși din apă tot cu ele. Pe de altă parte, Răscumpărătorul nostru nu ar avea, să zicem,

Domnul va rămâne stăpân al cerului și pământului cu toate
trădările noastre către Dânsul.

Însă ce va fi cu noi, dacă pierzând harul botezului nostru
nu-l vom recăpăta prin pocăință?

DOSAR

dreptul de a lua în cristelniță asupra Sa păcatele noastre, a ne da dreptatea Sa, a lua de pe noi blestemul și a ne îmbrăca cu binecuvântare.

Dacă El nu ar fi murit pe Golgota pentru noi, nu ar fi îndestul dreapta judecată a lui Dumnezeu pentru păcatele noastre, nu ar fi ridicat asupra Sa aceste păcate și nu ne-ar fi oferit nouă drepturile pentru viața veșnică. El nu ar fi câștigat astfel dreptul de a dărui moștenirea vieții veșnice celor care cred în numele Lui și trăiesc după poruncile Lui, așa cum sunt datori a fi toți cei botezați. Astfel, în cristelniță, în timpul scufundării noastre, se săvârșește îngroparea omului nostru cel vechi pentru că noi nu ne scufundăm singuri, ci împreună cu Hristos Care îl omoară pe acela. De asemenea, ne scufundăm nu numai în apă, ci și în Sângele Lui, nu numai ne îngropăm, ci ne îngropăm împreună cu El și toate acestea sunt rezultatul credinței.

Prin credință, păcatele noastre sunt luate de la noi și sunt date Răscumpărătorului nostru, prin credință noi murim și înviem înaintea judecării dreptății lui Dumnezeu în fața mijlocitorului nostru.

Îndepărtați credința de botez și nu va mai fi îngropare împreună cu Hristos, iar fără această îngropare a omului vechi nu se va săvârși nici înnoire și nici înviere duhovnicească. Ea va rămâne o simplă scufundare, simbol pentru ochi, dar nu va fi putere pentru duh, lucrare pentru inimă, taină pentru viața veșnică.

Sper, fraților, că s-a lămurit acum pentru fiecare dintre noi puterea cuvintelor apostolice referitoare la scufundarea în moarte și îngroparea împreună cu moartea lui Hristos. Și odată cu acestea a fost explicat și de ce este mormântul lui Hristos scaldătoare universală, iar scaldătoarea noastră, mormânt al lui Hristos.

Să căutăm roadele botezului în viața noastră

Însă, fraților, creștinătatea nu este cuvânt, ci putere, nu idee, ci faptă. Adevărurile despre care am vorbit trebuie să cuprindă și să străbată toată natura noastră, să se exprime în toată viața noastră, drept pentru care nu este nevoie de o idee clară și răspicată a relației în care se află botezul nostru și moartea lui Hristos. Este suficientă o credință simplă în crucea lui Hristos și în acele promisiuni care au fost făcute la botez. Cine nu înțelege aceste făgăduințe? Doar cei care le-au citit și ascultat indiferenți, cu o atitudine de neiertat.

Și așa, fraților, dați-mi voie să vă întreb din partea Domnului care se odihnește în mormânt: simțiți voi oare roadele Tainei Botezului în moartea lui Hristos - roadele scumpe ale aceluși așezământ minunat, spre viață și moarte, care la cristelniță a fost înțuciat cu Domnul și Mântuitorul nostru? Dacă noi suntem credincioși acestui dumnezeiesc așezământ, el trebuie să producă multe în noi: trebuie să aducă pace conștiinței noastre, lumină minții, curățenie inimii, sfințire vieții. El trebuie să îndrepte și să desăvârșească forma gândurilor și sentimentelor noastre, să sfințească relațiile și legăturile noastre, să ne facă oameni noi, plăcuți înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, vrednici de binecuvântare pe pământ și în cer, înălțați peste toate nestatornicile lumii și ale vieții.

Sângele lui Hristos, în care noi am fost scufundați în cristelniță, nu poate fi fără rod. Domnul nu S-a înălțat în zadar pe Cruce, S-a coborât în scaldătoarea noastră și S-a îngropat în ea împreună cu noi. Rodul acesta trebuie să fie viața veșnică, care se va dezvălui în toată slava în veșnicie, dar care trebuie să se dezvăluie fraților

în toată puterea aici, în curgerea vieții noastre pământești. Spunea oare, fraților, adevărul? Oare a rămas pentru totdeauna omul nostru cel vechi îngropat în cristelniță, cu toate poftetele și patimile lui? Oare nu a înviat el și nu lucrează în noi cu de la sine putere? Și nu este oare îngropat în locul lui omul cel nou, cu care am ieșit din scaldătoare?

Nu trebuie să fie greu răspunsul la aceste întrebări. Moartea și învierea nu sunt obiecte care să nu se poată vedea, să nu se știe, sau să se ascundă. Hristos fiind mort a fost văzut de toți, chiar și vrăjmașii Săi L-au recunoscut mort. Oare este așa și cu noi? A zis măcar un om despre noi că suntem morți pentru lume și păcat? Oare am simțit aceasta noi înșine vreodată în conștiința noastră? Hristos înviat a fost văzut de mulți. El i-a pus, pe cei care nu credeau, să pună mâna pentru a se convinge. Așa este oare, fraților, și cu noi? Putem spune oamenilor care nu cred în puterea botezului, în harul înnoirii, ceea ce spuneau odinioară creștinii păgânilor? Veniți și priviți la această înnoire în viața celor botezați, în faptele lor cele bune și în neprihănirea moravurilor (Apologia Tertulian). Dacă ne-am îngropat cu Hristos am început noi măcar să umblăm în viața nouă primită de la El? Nu stăm oare în același loc, leșeni cu desăvârșire pe calea spre mântuire? Nu stăm oare fără grijă pe scaunul pierzătorilor, nu zăcem și nu dormim în mlaștina simțurilor?

Mai propun încă o întrebare. Ne amintim noi oare cel puțin că ne-am botezat cândva în moartea lui Hristos? Că haina albă în care ne-am îmbrăcat după ieșirea din cristelniță s-a făcut giulgiu Domnului nostru? Vai cât de mulți creștini sunt care nu pot da un răspuns hotărât nici la această ultimă întrebare. Dumnezeuul meu, ce înseamnă creștinătatea noastră dacă noi nu ne aducem aminte în cine și în ce ne-am botezat? Măreția mormântului lui Hristos nu se va micșora, fraților, din cauza nemulțumirii noastre. Domnul va rămâne stăpân al cerului și pământului cu toate trădările noastre către Dânsul. Însă ce va fi cu noi, dacă pierzând harul botezului nostru nu-l vom recăpăta prin pocăință? Atotsfîntitorul Sânge al așezământului, în loc să mijlocească pentru noi, nu va striga împotriva noastră și va cere răzbunare?

Să ne grăbim, cât mai este timp, să ne botezăm din nou cu lacrimile pocăinței adevărate, să ne grăbim a ne curăța cu Sângele așezământului, atât timp cât el nu a încetat a curge din dumnezeieștile răni. El ne cheamă toată ziua și toată viața, întinzând către noi mâinile de pe Cruce, iar noi nu luăm aminte și nu mergem. Va veni însă vremea când vor striga și El nu îi va auzi pe cei care nu L-au băgat în seamă. Să nu rămânem printre aceștia din urmă! Amin! **(Cuvânt în Sâmbăta Mare, fragment din volumul „Cuvinte din Cuvânt. Omilii inedite“, transliterare și diortosire Arhim. Pimen COSTEA)**

Concursul național „Copilul în familie“ a adunat peste 1000 de premianți

Peste 1.000 de copii cu vârste cuprinse între 10 și 16 ani din 29 de eparhii ale Patriarhiei Române au participat, încă de la mijlocul lunii aprilie și până pe 15 mai, la una dintre cele mai importante competiții cu tematică religioasă din România: Concursul național „Copilul în familie“. Copiii au participat la cele două secțiuni ale concursului: creație literară și creație artistică. Pentru Secțiunea literară, copiii au avut de alcătuit o lucrare literară cu tema „Botezul meu“, pornind de la modul în care se reflectă în viața copilului evenimentul major al botezului propriu. Pentru Secțiunea artistică, ei au realizat câte o lucrare artistică (desen sau pictură), reprezentând scena Botezului Domnului sau alte creații legate de Taina Sfântului Botez. Lucrările au fost evaluate în funcție de calitatea tehnică a execuției desenului, conținutul teologic, armonia cromatică, complexitatea compoziției realizate și gradul de creativitate. Concursul de creație creștină s-a desfășurat la nivel de parohie, protopopiat și eparhie.

Cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, faza eparhială a concursului „Copilul în familie“ s-a desfășurat în sala de festivități a Protopopiatului Bacău. Copiii din cele șase protopopiate s-au prezentat înaintea Comisiei de evaluare la cele două secțiuni. Părintele profesor Constantin Leonte a apreciat la final calitatea tuturor creațiilor copiilor, subliniind efortul deus de fiecare participant pentru a trata cât mai frumos tema legată de Sfântul

Preafericitul Părinte Daniel, la hramul Catedralei patriarhale, a premiat reprezentanții Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, participanți la concursul național „Copilul în familie“

Botez. Pr. Constantin Gherasim, inspector pentru activități cu tineretul și mass-media în cadrul Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, a felicitat copiii pentru lucrările lor și le-a oferit din partea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul și a Centrului eparhial, diplome și cărți pe tematică religioasă. În continuare au fost anunțate câștigătorii fazei eparhiale a Concursului.

Aceștia sunt, la secțiunea creație artistică - Elena Murărașu, clasa a IV-a, Grupul Școlar Industrial Dărmănești, îndrumată de dna prof. Cristina Gorbănescu și Pr. Corneliu Gorbănescu, iar la secțiunea Creație literară - Teodor Hereș, clasa a V-a, Școala „Stefan Luchian“ Moinești, îndrumat de dna prof. Elena Hereș și Pr. Ovidiu Daniel Hereș.

Copiii care au câștigat faza pe eparhie a Concursului național de creație creștină „Copilul în familie“ au fost invitați la București, pentru a fi premiați în cadrul manifestărilor prilejuite de hramul istoric al Catedralei patriarhale, în zilele de 20-21 mai 2011.

Lucrările copiilor, expuse la Patriarhie

În Sala „Europa Christiana“ din Palatul Patriarhiei s-a desfășurat, pe 20 mai a.c., vernisajul expoziției de pictură intitulată „Botezul meu“, în care au fost expuse picturi realizate de copii în cadrul Concursului național de creație creștină „Copilul în familie“.

La eveniment a fost prezent Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, Episcop Vicar Patriarhal, care a transmis un cuvânt de binecuvântare din partea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel tuturor celor prezenți la vernisarea acestei expoziții. De asemenea, Preasfinția Sa a arătat că manifestarea se înscrie în Anul omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii. Totodată, Preasfinția Sa i-a felicitat pe cei care s-au ocupat de organizarea concursului și pe câștigători.

Pr. Insp. Constantin Naclad de la Sectorul Teologic-educational al Patriarhiei Române, organizatorul concursului, a vorbit despre importanța acestui eveniment: „Acest concurs, ca și cel de anul trecut, este de fapt un mic semn a ceea ce se întâmplă în programul «Hristos împărtășit copiilor» și anume, a faptului că Biserica, prin binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a început să investească din ce în ce mai mult în copiii care vor și trebuie să primească pe Hristos pentru a fi creștinii de mâine ai Bisericii, cei care vor duce mai departe învățătura și viața pe care o trăim în Biserică“.

În cadrul expoziției au fost expuse lucrările câștigătorilor din toate eparhiile din țară, fiecare având un stand propriu, unde sunt prezentate lucrările copiilor care s-au clasat pe primele locuri, la faza eparhială a concursului. Arhiepiscopia Romanului și Bacăului a fost prezentă în expoziție cu 5 desene, în centru aflându-se lucrarea câștigătoare.

Printre copiii veniți din toate eparhiile țării s-au aflat și reprezentanții Arhiepiscopiei Romanului

„O familie este binecuvântată când are copii și este de trei ori binecuvântată când crește copiii în credință, pentru că cel mai mare dar pe care părinții pot să-l dăruiască copiilor lor este credința.“ (PF Părinte Patriarh Daniel)

HRISTOS ÎMPĂRTĂȘIT COPILOR

➔ și Bacăului: Elena Murărașu de la Grupul Școlar Industrial Dărmănești și Teodor Hereș de la Școala „Ștefan Luchian“ Moinești, împreună cu îndrumătorii lor. Ei au vizitat expoziția, apreciind lucrările care au rămas expuse în Sala „Europa Christiana“, din Palatul Patriarhiei, până pe 5 iunie, atunci când Biserica Ortodoxă Română sărbătorește Duminica părinților și copiilor.

Vizionarea filmului „Copilul în familie“

După vernisaj, în Aula Magna „Teotist Patriarhul“ a Palatului Patriarhiei a fost vizionat un film, realizat de Trinitas TV, despre desfășurarea Concursului național de creație creștină „Copilul în familie“ în eparhiile Patriarhiei Române, în prezența Preasfințitului Părinte Varlaam Ploieșteanul, Episcop-vicar patriarhal și a câștigătorilor Concursului.

Filmul a arătat, după prezentarea siglei fiecărei eparhii, și a numelui câștigătorului la secțiunea creație literară, câteva aspecte din timpul desfășurării concursului, copii participanți, desene, precum și pe membrii Comisiilor de evaluare. Cel mai important moment însă, a fost prezentarea unui fragment din eseu sau poezia care au câștigat premiul I, în interpretarea autorului. Fiecare eparhie a avut un timp de cel mult două minute.

Filmul a stârnit emoții și bucurii în sufletele celor care l-au vizionat, prin frumusețea suflătească a copiilor care își rosteau mărturia despre Sfântul Botez.

La final, Preasfințitul Varlaam Ploieșteanul a adresat un cuvânt celor prezenți în Aula Magna a Palatului Patriarhiei, în care i-a felicitat pe câștigătorii concursului național de creație „Copilul în familie“. „Vă felicităm pentru imaginația foarte bogată care nu v-a făcut totuși să vă îndepărtați de ceea ce noi numim Sfânta Tradiție, adică moștenirea generațiilor anterioare care au pictat, au alcătuit poezie sau scrieri literare creștine. Vă felicităm pentru calitățile artistice, pentru puritatea sufletului și dorim ca această puritate primită, sfântă, luminată de prezența și lucrarea Duhului Sfânt în ziua Botezului vostru să o păstrați toată

Un juriu format din persoane competente pentru ambele secțiuni ale competiției a decis asupra câștigătorilor concursului „Copilul în familie“ la nivelul Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului

„Cel mai sfânt și cel mai însemnat moment din viața omului este primirea Sfântului Botez. Însoțit de nași, copilul primește în biserică această Sfântă Taină. Prin Taina Sfântului Botez, familia îl introduce pe copil în viața religioasă a comunității, îl face membru al Bisericii lui Hristos. Numele sfântului primit de copil la Botez are o semnificație deosebită, imprimând în sufletul copilului virtuțile celui care l-a purtat. Sfântul ocrotitor, împreună cu îngerul păzitor primit la Botez îi vor fi alături copilului până la sfârșitul vieții și dincolo de hotarele acesteia.“ (fragment din lucrarea „Micul creștin în familie“, semnată de Teodor Hereș, câștigător al etapei eparhiale a concursului „Copilul în familie“) În imagine, lucrarea „Botezul meu“, semnată de Elena Murărașu, câștigătoarea etapei eparhiale a concursului „Copilul în familie“, la secțiunea creație artistică.

viața ca pe cea mai bogată comoară care vă va însoți și în viața de dincolo“, a mai precizat Preasfințitul Părinte.

După vizionarea acestui film, copiii, alături de îndrumătorii lor, au participat la Vecernia sărbătorii Sfinților Împărați Constantin și Elena, în Catedrala Patriarhală.

Premierea câștigătorilor concursului „Copilul în familie“

Sâmbătă, 21 mai 2011, laureații concursului „Copilul în familie“ au participat la Sfânta Liturghie din ziua hramului istoric al Catedralei Patriarhale, în cadrul căreia au rostit Crezul de pe un podium special amenajat.

După Sfânta Liturghie, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a premiat câștigătorii Concursului „Copilul în familie“. Făcând referire la faptul că Sfânta Împărăteasă Elena, „este modelul mamei creștine care crește copii în credință“, Patriarhul României a arătat că sărbătoarea Sfinților Împărați este momentul potrivit pentru premierea copiilor câștigători ai acestui concurs. Întâistătorul Bisericii Ortodoxe Române a mai evidențiat faptul că cel mai mare dar pe care îl pot face părinții copiilor lor este credința - legătura vie și sfântă plină de har și de lumină între om și Dumnezeu. „Ne bucurăm că tineretul țării noastre, începând cu acești îngerași copii, mărturisesc iubirea lor față de Hristos și față de sfinții Lui. Anul acesta a

fost declarat Anul Omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii - anul familiei creștine. O familie este binecuvântată când are copii și este de trei ori binecuvântată când crește copiii în credință, pentru că cel mai mare dar pe care părinții pot să-l dăruiască copiilor lor este credința. Pentru că prin credință omul va fi viu și în lumea aceasta și în viața viitoare. Cine crede în mine chiar dacă va muri cu trupul va fi viu cu sufletul, spune Mântuitorul Iisus Hristos. Deci, cea mai mare investiție în copii și tineri este transmiterea credinței care nu este o teorie, ci legătura vie și sfântă plină de har și de lumină între om și Dumnezeu, mai precis între om și Dumnezeu Omul, Iisus Hristos (...) Copilul este călăuză spre Împărăția Cerurilor prin sinceritate, curățenie, prin nevinovăție, prin iubire nepătată. Deci, avem un mare dar al familiei creștine, iar familia împreună cu școala și Biserica aduce cea mai mare contribuție în viața poporului nu numai prin faptul că pregătește cetățeni buni pentru patria pământescă, ci și cetățeni pentru patria cerească, cetățeni ai raiului“, a spus PF Patriarh Daniel.

Toți tinerii câștigători au primit din partea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel diploma de onoare „Sfintii Împărați Constantin și Elena“, insigna cu Crucea patriarhală '85 de ani de patriarhat', albumul „Lumină din suflet de copil“ și câte un pachetel cu dulciuri. Și profesorii care i-au îndrumat pe copii, preoți sau mireni teologi, au primit diploma de onoare „Sfintii Împărați Constantin și Elena“.